

Vyhotovitel:

GEOCART CZ a.s.

Výstaviště 405/1

603 00 Brno

Akce:

Výsadba zeleně v k.ú. Slatina u Hostouně

C.1. SOUHRNNÁ TECHNICKÁ ZPRÁVA

Datum: září 2021

Vyhotovil:

Ing. Dana Binderová, Ing. Jindra Kasalová

OBSAH:

C.1. Souhrnná technická zpráva.....	1
C.1. SOUHRNNÁ TECHNICKÁ ZPRÁVA.....	5
<i>C.1.1. Popis území stavby</i>	5
• Terénní průzkum a měřičské práce.....	6
• <i>GEODETICKÉ ÚDAJE</i>	6
• <i>inženýrsko-GEOlogický průzkum</i>	6
• <i>Přírodní podmínky lokality</i>	6
<i>C.1.2. Celkový popis stavby</i>	20
o povolení výjimky z technických požadavků na stavby a technických požadavků zabezpečujících bezbariérové užívání stavby.....	20
<i>C.1.3. Připojení na technickou infrastrukturu</i>	23
<i>C.1.4. Dopravní řešení</i>	23
<i>C.1.5. Řešení vegetace a souvisejících terénních úprav</i>	23
<i>C.1.6. Popis vlivu stavby na životní prostředí a jeho ochrana</i>	24
<i>C.1.7. Ochrana obyvatelstva</i>	24
<i>C.1.8. Zásady organizace výstavby</i>	24
<i>C.1.9. Popis současného stavu území</i>	28
<i>C.1.10. Přístup na staveniště</i>	28
<i>C.1.11. Zajištění ochrany inženýrských sítí</i>	29
<i>C.1.12. Přípravné práce</i>	29
<i>C.1.13. Vegetační úpravy</i>	32
<i>C.1.14. Následná péče</i>	45
<i>C.1.15. Harmonogram prací</i>	47
<i>C.1.16. Plán kontrolních prohlídek stavby</i>	47
<i>C.1.16. Management následné údržby</i>	48

C.1. SOUHRNNÁ TECHNICKÁ ZPRÁVA

C.1.1. Popis území stavby

C.1.1. a. CHARAKTERISTIKA ÚZEMÍ A STAVEBNÍHO POZEMKU, ZASTAVĚNÉ ÚZEMÍ A NEZASTAVĚNÉ ÚZEMÍ, SOULAD NAVRHOVANÉ STAVBY S CHARAKTEREM ÚZEMÍ, DOSAVADNÍ VYUŽITÍ

Plánované výsadby se nachází v Plzeňském kraji, okrese Domažlice, v katastrálním území Slatina u Hostouně. Všechny řešené prvky se nachází mimo zastavěné území obce, v zemědělsky obhospodařovaných lokalitách na stávající orné půdě.

C.1.1. b. ÚDAJE O SOULADU S ÚZEMNÍM ROZHODNUTÍM NEBO REGULAČNÍM PLÁNEM NEBO VEŘEJNOPRÁVNÍ SMLOUVOU ÚZEMNÍ ROZHODNUTÍ NAHRAZUJÍCÍ ANEBO ÚZEMNÍM SOUHLASEM

Jedná se o výsadby prvků ÚSES na parcelách trvalý travní porost nebo ostatní plochy s druhem využití zeleň. Dle Územního plánu města Hostouň, schváleného 18.11.2009, je navržený záměr situován v nezastavěném území a v plochách zemědělských. Plánovaná stavba je v souladu s územním plánem města Hostouň.

Návrh všech prvků vychází ze schváleného plánu společných zařízení, který byl zpracován v rámci KoPÚ v k.ú. Slatina u Hostouně, schváleného zastupitelstvem města Hostouň 12/2018. Pro všechny řešené prvky byly vymezeny samostatné parcely.

Dle § 12 odst. 3 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů, se upouští od vydání územního rozhodnutí o umístění stavby a od rozhodnutí o využití území.

C.1.1. c. ÚDAJE O SOULADU S ÚPD, CÍLI A ÚKOLY ÚZEMNÍHO PLÁNOVÁNÍ, VČETNĚ INFORMACE O VYDANÉ ÚPD

Stavba není v rozporu s územně plánovací dokumentací, viz. bod C.1.1.b.

C.1.1. d. INFORMACE O VYDANÝCH ROZHODNUTÍCH O POVOLENÍ VÝJIMKY Z OBECNÝCH POŽADAVKŮ NA VYUŽÍVÁNÍ ÚZEMÍ

Pro povolení stavby není zapotřebí udělení výjimky z územní ochrany a ze zákazů u zvláště chráněných druhů živočichů.. V současnosti není známa nutnost zajišťování výjimek a úlevových řešení.

C.1.1. e. INFORMACE O ZOHLEDNĚNÍ PODMÍNKY ZÁVAZNÝCH STANOVISEK DOSS

Při zpracování projektové dokumentace byly osloveny následující orgány státní správy:

- Obecní úřad Hostouň, Dobrohostova 110, Hostouň
- Správa a údržba silnic Plzeňského kraje, příspěvková organizace, Koterovská 462/162, Koterov, 32600 Plzeň
- MěÚ Domažlice, Odbor životní prostředí, U Nemocnice 579, 344 20 Domažlice

Kopie vyjádření jsou doloženy v příloze E. Dokladová část

C.1.1. f. VÝČET A ZÁVĚRY PROVEDENÝCH PRŮZKUMŮ A ROZBORŮ

• TERÉNNÍ PRŮZKUM A MĚŘIČSKÉ PRÁCE

Před zahájením projekčních prací byl proveden terénní průzkum předmětné lokality v červenci 2021. V rámci něj byla provedena fotodokumentace.

• GEODETICKÉ ÚDAJE

Řešený prostor včetně blízkého okolí a dalších prvků souvisejících s vykreslením a vytyčením navržené stavby, byl geodeticky zaměřen firmou GEOREAL, s r.o., v r.2016, v rámci přípravných prací Komplexní pozemkové úpravy Slatina u Hostouň. SPÚ, pobočka Domažlice, poskytl výstup z tohoto zaměření pro potřeby zpracování této dokumentace.

• INŽENÝRSKO-GEOLOGICKÝ PRŮZKUM

Inženýrsko-geologický průzkum nebyl proveden.

• PŘÍRODNÍ PODMÍNKY LOKALITY

GEOMORFOLOGIE

Z hlediska geomorfologie se řešené území nachází v severní části Šumavské soustavy, podsoustava Českoleská, celek Podčeskoleská pahorkatina, podcelek Chodská pahoratina, okrsek Hostouňská pahorkatina

PEDOLOGIE

V zájmovém území se vyskytují převážně středně hluboké až hluboké půdy bezskeletovité až středně skeletovité na rovinách či mírném sklonu. Jedná se o tyto hlavní půdní jednotky:

- 15 Luvizemě modální a hnědozemě luvické, včetně oglejených variet na svahových hlínách s eolickou příměsí, středně těžké až těžké, až středně skeletovité, vláhově příznivé pouze s krátkodobým převlhčením
- 29 kambizemě modální eubazické až mezobazické včetně slabě oglejených variet, na rulách, svorech, fylitech, popřípadě žulách, středně těžké až středně těžké lehčí, bez skeletu až středně skeletovité, s řevažujícími dobrými vláhovými poměry
- 37 kambizemě litické, kambizemě modální, kambizemě rankerové a rankery modální na pevných substrátech bez rozlišení, v podorníci od 30 cm silně skeletovité nebo s pevnou horninou, slabě až středně skeletovité, v ornici středně těžké lehčí až lehké, převážně výsušné, závislé na srážkách

- 39 Litozemě modální na substrátech bez rozlišení, s mělkým drnovým horizontem s výchozy pevných hornin, zpravidla 10 až 15 cm mocným, s nepříznivými vláhovými poměry
- 47 Pseudogleje modální, pseudogleje luvické, kambizemě oglejené na svahových (polygenetických) hlínách, středně těžké, ve spodině těžší až středně skeletovité, se sklonem k dočasnému zamokření
- 50 Kambizemě oglejené a pseudogleje modální na žulách, rulách a jiných pevných horninách (které nejsou v HPJ 48,49), středně těžké lehčí až středně těžké, slabě až středně skeletovité, se sklonem k dočasnému zamokření
- 68 Gleje modální i modální zrašelinělé, gleje histické, černice glejové zrašelinělé na nivních uloženinách v okolí menších vodních toků, půdy úzkých depresí včetně svahů, obtížně vymezitelné, středně těžké až velmi těžké, nepříznivý vodní režim

KLIMATICKÉ POMĚRY

Z hlediska klimatického náleží lokalita do oblasti mírně teplé MT5, (dle Quitta, 1972):

MT5 - normální až krátké léto, mírné až mírně chladné, suché až mírně suché. Přechodné období je normální až dlouhé, s mírným jarem a mírným podzimem. Zima bývá normálně dlouhá, mírně chladná, suchá až mírně suchá, s normální až krátkou sněhovou pokrývkou. Oblast se srážkovým úhrnem ve vegetačním období 350-450 mm, v zimním období 250-300 mm, s počtem letních dnů 30-40.

BIOGEOGRAFICKÁ CHARAKTERISTIKA:

Potenciální vegetaci v zájmovém území dle geobotanické mapy tvoří v nivě Slatinského potoka AU luhy a olšiny, v ostatních řešených lokalitách QA acidofilní doubravy;

Potenciální přirozená vegetace: biková či jedlová doubrava

Z hlediska biogeografického členění ČR patří zájmové území do hercynské podprovincie, do bioregionu 1. 27 Tachovský (Culek, 1996), biochory -4.RE Plošiny na spraších v suché oblasti 4. v.s.

TACHOVSKÝ BIOREGION

leží na západní hranici Čech, zabírá geomorfologický celek Podčeskoleská pahorkatina, tvořící brázdu, a kotlinovou část Všerubské vrchoviny. Celková plocha bioregionu je 780 km².

Bioregion je tvořen brázdou na kyselých krystalických horninách s větším rozsahem podmáčených stanovišť. Převažují acidofilní doubravy, řazené geobiocenologicky do 4., bukového vegetačního stupně, avšak se značně ochuzenou biotou vlivem kyselých podkladů i vzdáleností od center teplomilné bioty. Patrný je silný vliv suboceanické bioty. Nereprezentativními částmi jsou chladné pahorkatiny na severu a výrazné vrcholy ve střední části, s jednotkami květnatých bučin, které tvoří přechod k okolním bioregionům. Cenné jsou četné rybníky a mokré louky, lesy jsou výhradně kulturní bory a smrčiny; převažuje orná půda.

Horniny a reliéf: v severní části převládají žuly až granodiority, na jihu pararuly až fylity, západně od Horšovského Týna vstupují na menších plochách gabrodiority, leukokratní žuly i amfibolity. Zvláštním útvarem je křemenný val

při západním okraji, u Poběžovic se objevuje pruh hadců. Na četných místech ve sníženinách vystupují ostrůvky neogenních sedimentů (štěrky, písky a jíly). Místy se objevují malé humolity.

Území má charakter brázdy ukloněné od západu k východu a od severu k jihu. Převládá reliéf členité pahorkatiny s výškovou členitostí 75 - 150 m, mezi níž jsou vyvinuty ploché kotliny s členitostí ploché pahorkatiny - 50 - 75 m. V největší kotlině u Horšovského Týna se nachází nejnižší bod bioregionu - 372 m.

Nad pahorkatiny se ve střední části zvedají úzké hřbety s členitostí ploché až členité vrchoviny - 150 - 250 m. Zde se také nachází nejvyšší bod území Černá hora - 662 m. Mimo kotliny jsou charakteristická mělká 10 - 50 m hluboká zaříznutá údolí. K výrazným tvarům menších rozměrů patří rozpad žul na žokovité balvany a vznik exfoliačních kleneb, větší skalní útvary však chybějí. Typická výška bioregionu je 400 - 560 m.

Podnebí: dle Quitta leží nejteplejší kotlina u Horšovského Týna v mírně teplé oblasti MT 10, zbytek jižní části v chladnějších mírně teplých oblastech MT 9, MT 5. Severní část leží v mírně teplé obl. MT 4, nejvyšší polohy v relativně chladné MT 3. Podnebí je tedy mírně teplé, průměrně vlhké, avšak místy se projevuje srážkový stín Českého lesa - Domažlice 7,6 °C, 662 mm, Stráž u Tachova 7,5 °C, 624 mm, avšak východně od Tachova klesají srážky pod 540 mm. Horšovský Týn má úhrn srážek 560 mm. Na okrajích bioregionu teplota klesá a srážky stoupají - Mariánské Lázně 6,4 °C, 702 mm, Všeruby 755 mm. Častým jevem jsou v bioregionu teplotní inverze. Bioregion tvoří klimatický koridor mezi Bavorskem a Českou kotlinou, přitom odděluje Český les a Šumavu.

Půdy: převažují kyselé typické kambizemě, na žulách jsou však velmi kyselé - dystrické. Na plošinatých úsecích s těžšími substráty jsou hojné primární pseudogleje, u Poběžovic jsou luvizemě, u Horšovského Týna v nejteplejší části bioregionu jsou vyvinuty typické kambizemě a luvizemě i hnědozemě. Časté jsou glejové půdy v nivách a podmáčených sníženinách.

Biota: bioregion leží v mezofytiku ve fytogeografickém okrese 27. Tachovská brázda, dále zaujímá jihozápadní část fytogeografického podokresu 28a. Kynšperská vrchovina, některé úseky východní okraje fytogeografického okresu 26. Český les, jihozápadní část fytogeografického podokresu 31a. Plzeňská pahorkatina vlastní a větší část fytogeografického podokresu 31b. Koubská kotlina.

Vegetační stupně (Skalický): suprakolinní.

Potenciální přirozenou vegetaci tvoří vesměs bikové bučiny (Luzulo-Fagetum), místy s příměsí jedle a dubu. V jižní části bioregionu byly v minulosti borové doubravy (svaz Genisto germanicae-Quercion). Specifický vegetační kryt mají hadcové ostrůvky s bory (Dicrano-Pinion). V podmáčených depresích byly pravděpodobně přirozenou vegetací dubojedliny, které přecházely v bažinné olšiny (Alnion glutinosae). V nivách potoků jsou charakteristické luhy (Alnenion glutinoso-incanae). Přirozenou náhradní vegetací na vlhkých loukách představovaly v nedávné minulosti rašelinné louky svazu Caricion fuscae, které přecházely na výronech pramenů do vegetace svazu Caricion rostratae a pravděpodobně zde byla i menší rašeliniště (svaz Sphagno recurvi-Caricion canescentis). Na místech bez humolitu se objevovala vedle vegetace svazu Calthion i vegetace střídavě

vlhkých luk svazu Molinion. Dá se předpokládat i přítomnost krátkostébelných pastvin s vegetací svazů Cynosurion a Violion caninae. Na mělkých půdách byla charakteristická neuzavřená subatlantská společenstva svazu Thero-Airion, která na obdělávaných pozemcích přecházela ve vegetaci svazu Arnoseridion. Ve flóře bioregionu dominují mezofilní druhy, např. vachta trojlístá (*Menyanthes trifoliata*), sítina niťovitá (*Juncus filiformis*), velmi charakteristický je podíl subatlantských typů. Mezi ně patří sítina kostrbatá (*Juncus squarrosus*), ovsíček obecný (*Aira caryophyllea*), písečnatka nejmenší (*Arnoseris minima*), bělolístka nejmenší (*Logfia minima*), jehlice rolní (*Ononis arvensis*) a třezalka rozprostřená (*Hypericum humifusum*). Podíl termofilnějších druhů je zanedbatelný, náleží k nim prvosenka jarní (*Primula veris*), rozchodník skalní (*Sedum reflexum*) a marunek barvířský (*Cotula tinctoria*). Na hadcích roste sleziník hadcový (*Asplenium cuneifolium*). V minulosti byl z bioregionu doložen výskyt rosnatky prostřední (*Drosera intermedia*).

Fauna regionu je výrazně hercynská, se západními vlivy (ježek západní, ropucha krátkonožá). V lesních porostech jsou zastoupeny i horské a podhorské druhy (rejsek horský, tetřívka obecná, ořešník kropenatý, mlok skvrnitý), degradovaná luční a podmáčená stanoviště s rybníky umožňují existenci zbytkových stavů bahenního ptactva, jako kolihy velké. Vodní toky jsou zpravidla charakteru potoků a bystrina a náleží pstruhovému až lipanovému pásmu. Významné druhy - Savci: ježek západní (*Erinaceus europaeus*), rejsek horský (*Sorex alpinus*). Ptáci: tetřívka obecná (*Tetrao tetrix*), koliba velká (*Numenius arquata*), vodouš rudonohý (*Tringa totanus*), ořešník kropenatý (*Nucifraga caryocatactes*). Obojživelníci: ropucha krátkonožá (*Bufo calamita*), mlok skvrnitý (*Salamandra salamandra*). Plazi: ještěrka živorodá (*Lacerta vivipara*), zmijs obecná (*Vipera berus*).

Geobiocenologická typizace

Zastoupení nadstavbových jednotek geobiocenologické typizace v %											
Vegetační stupně			Trofické řady					Hydrické řady			
3	4	5	A	B	Cn	Ca	D	n	z	a	o
2%	95%	3%	78%	15%	1%	6%	0%	82%	11raš+ %	7%	0,1%

Kontrasty: hranice vůči okolním bioregionům jsou vesměs výrazné, dané geomorfologicky - vyšším a členitějším reliéfem v okolních bioregionech. Místy se tato hranice shoduje i s hranicí biotickou. Vůči bioregionu Chebsko-Sokolovskému (1.26) je hranice také geomorfologická, ale méně výrazná (vyšší, členitější reliéf v Tachovském bioregionu), v minulosti se projevily i rozdíly biotické. Kontrastem vegetace bioregionu vůči bioregionu Českoleskému (1.61) jsou plošně rozšířené acidofilní doubravy bez většího podílu montánních druhů a přítomnost slabých termofytů. Podobná diference platí i pro kontrast vůči bioregionu Hornoslavkovskému (1.60). Plzeňský bioregion (1.28) se liší vyšším podílem termofytů, podél hranic je diferenční zastoupení mokřadní bioty v okolí rybníků. Nevelké rozdíly jsou v porovnání s biotou bioregionu Chebsko-sokolovského (1.26), který se liší

větším zastoupením mokřadní bioty (včetně rašelinišť) a kvantitativně vyšším zastoupením subatlantských prvků.

Současný stav krajiny a ochrana přírody: prehistorické osídlení bylo zřejmě velmi slabé, trvaleji se zde člověk začal usazovat až na počátku středověku. Lesy zaujímají méně než polovinu plochy a jsou představovány především lignikulturami smrku nebo borovice. Přirozenou nelesní vegetaci donedávna představovaly vlhké louky, v posledních desetiletích vesměs těžce poškozené melioracemi. Místa byly vybudovány rybníky. Bioregion s řadou mokřadních biotopů má logicky i většinu chráněných území motivovánu tímto typem bioty. Významná chráněná území jsou PR Anenské rybníky, PR Tisovské rybníky, PR Mělký rybník, v PR Postřekovské rybníky je i významná vegetace. Další rezervace jsou zaměřeny na ochranu flóry. Jsou to PP Valcha, PP Hroby a PR Drahotínský les, která chrání hadcový bor. PP Červený vrch má geologický motiv ochrany.

Plošná struktura využití území bioregionu a KES					
celková plocha	Orná půda	Travní porosty	lesy	Vodní plochy	KES
780 km ²	50 %	15 %	24 %	2.4 %	0.9

BIOCHORA: - 4RE PLOŠINY NA SPRAŠÍCH V SUCHÉ OBLASTI 4. v.s.

Tento typ se nachází výhradně na dnech kotlin západních Čech. Je tvořen patnácti převážně středně velkými segmenty s průměrnou velikostí 8,0 km² a celkovou plochou 120 km². Větší plochu zabírá typ v bioregionu Tachovském (1.27), kde leží 86 km².

Reliéf má většinou charakter mírně zvlněné roviny, slabě rozčleněné plochými úpady a mělkými údolími.

Substrátem jsou odvápněné sprašové hlíny, často v příměsí podložních hornin. Půdy jsou luvizemě až luvizemní pseudogleje. Jsou většinou jílovito - hlinité, kyselé, vlivem podloží průměrně živné, přesto představují nej kvalitnější půdy daných bioregionů.

Klima je mírně teplé a podprůměrně vlhké (MT4), ale s vyrovnanými srážkami během roku. Přizemní inverze teploty vzduchu se mohou dobře vyvíjet a posilují tak vliv regionálních teplotních inverzí, které se v kotlinách pravidelně v chladném půlroce vyskytují. Relativně oceánický chod srážek tak bývá doplněn poměrně kontinentálním chodem teplot.

Vegetace: Základním typem potenciální přirozené vegetace jsou acidofilní jedlové doubravy (*Abieti- uercetum*). Na lesních prameništích lze předpokládat ostřicové jasaniny (*Carici remotae-Fraxinetum*), kolem potoků snad ještě střemchové jasaniny (*Pruno-Fraxinetum*). Pro odlesněná místa byly typické mezofilní louky svazu *Arrhenatherion* a vlhké louky svazu *Calthion*.

Druh homogenní:

D: *4AB3x (15), *4B3x (68), 4AB4 (15).

K: 4BC5a (2).

Současné využití krajiny:

Lesy 2,5 %, travní porosty 6 %, vodní plochy 2 %, pole 82 %, sady 2 %, sídla 2,5 %, ostatní 3 %. Zcela dominují pole a jejich zastoupení v typech biochor ČR se blíží maximálnímu. Je to dáno tím, že ve 4. vegetačním stupni jsou tyto půdy nejúrodnější, a proto byly téměř zcela zorněny. Pole v Chebsko-Sokolovském bioregionu (1.26) jsou rozsáhlá, rozčleněná jen příkopy a cestami bez doprovodné dřevinné vegetace. V Tachovském bioregionu (1.27), kde jsou segmenty tohoto typu menší a navíc mezi vrchovinami, je krajina členěna drobněji, pole jsou středně velká, oddělená kromě sídel a komunikací i lesíky, potoky a malými rybníky.

Lesy zde mají asi 3x menší zastoupení než v obdobném typu **4RE**. Většinou jsou zastoupeny středně velkými segmenty, přesahujícími ze sousedních typů biochor. V dřevinné skladbě dominují smrkové kultury, často s příměsí borovice. Přirozená skladba dřevin se s výjimkou potočních olšin s vrbami nezachovala. Buk zde zcela chybí.

Travní porosty jsou proti typu **4RE** vzácnější (tam 9 %); tvořeny jsou ojedinělými loukami v nivách většinou regulovaných potoků. Část je intenzivně využívána, části v blízkosti lesů a rybníků bývají zamokřené a poslední dobou opuštěné. Jejich ekologická hodnota je až na malé výjimky malá. V 1.27 nachází PP Rácovské rybníčky chránící bažinné a rašelinné louky s rosnatkou okrouhlostou.

Vodní plochy v Chebsko-Sokolovském bioregionu téměř chybějí, tvořeny jsou jen odvodňovacími příkopy a několika rybníčky. V Tachovském bioregionu jsou rybníky hojnější a nachází se zde i několik středně velkých rybníků. Potoky jsou také častější a větší, avšak jsou téměř všechny regulované a s nepatrnými břehovými porosty. Vodní plochy tohoto typu biochory mají až na výjimky malou biologickou hodnotu. Jsou chráněny v 1.27 ve zmíněné PP Rácovské rybníčky.

Sady jsou zastoupeny jen v zahrádkách u vesnických domů. Sídla zastupují malé, výjimečně středně velké zemědělské vesnice. Po odsunu německého obyvatelstva jsou většinou ve zuboženém stavu a postupně se vylidňují.

Náhradní typy: -4BE.

Cílové ekosystémy: Přirozené: ADJs, BUKJs

ZASTOUPENÉ SKUPINY TYPŮ GEOBIOCÉNŮ (STG):

4 AB 3 *Fageta abietino-quercina*, jedlodubové bučiny, Fag

4 B 3 *Fageta typica*, typické bučiny, Ft

(3)4 AB (3)4 *Abieti-querceta roboris-piceae*, smrkové jedlové doubravy, AQp

4 AB-B(BC) 3 *Fageta purpurea superiora holé bučiny vyššího stupně*, Fp sup

4 A (D) 2-3 *Pineta serpentini inferior hadcové bory nižšího stupně*, Piser inf

4 AB 3 *Fageta abietino-quercina* - jedlodubové bučiny

Přírodní stav biocenózy:

V dřevinném patře je dominantní buk (*Fagus sylvatica*), pravidelnou příměs tvoří jedle bělokorá (*Abies alba*) a zpravidla také dub zimní (*Quercus petraea*), na kontaktu se společenstvy dubojehličnaté varianty i dub letní (*Quercus robur*). Jednotlivě vtroušená bývá břiza bělokorá (*Betula pendula*), v podúrovni se pravidelně vyskytuje jeřáb ptačí (*Sorbus aucuparia*), z keřů ojediněle bez hroznatý (*Sambucus racemosa*).

Oproti dubojedlovým bučinám (4 A 3) se v synusii podrostu kromě acidofilních a oligotrofních druhů vždy vyskytují alespoň některé druhy mezotrofní. Z travovitých patří k dominantám bika hajní (*Luzulaluzuloides*), třtina rákosovitá (*Calamagrostis arundinacea*), méně často i metlička křivolaká (*Deschampsia flexuosa*), charakteristicky se vyskytuje ostřice kulonosná (*Carex pilulifera*), pouze s nízkou pokryvností i bika chlupatá

(*Luzula pilosa*). Pravidelně se vyskytují šťavel kyselý (*Oxalis acetosella*), borůvka (*Vaccinium myrtillus*), svízel okrouhlolistý (*Galium rotundifolium*), jestřábník lesní (*Hieracium murorum*), kapraď rozprostřená (*Dryopteris dilatata*), z mechorostů nejčastěji ploník ztenčený (*Polytrichum formosum*). Z mezotrofních druhů jsou zde nejčastější starček Fuchsův (*Senecio fuchsii*), violka lesní (*Viola reichenbachiana*), mléčka zední (*Mycelis muralis*), maliník (*Rubus idaeus*), mařinka vonná (*Galium odoratum*) aj.. Z kapraďorostů jsou v některých typech roztroušeně zastoupeny kapraď samec (*Dryopteris filix-mas*), papratka samice (*Athyrium filix-femina*) a bukovinec kapraďovitý (*Gymnocarpium dryopteris*). Z druhů vyšších poloh se ojediněle vyskytuje věsenka nachová (*Prenanthes purpurea*).

Aktuální stav biocenóz:

Segmenty na mírném reliéfu jsou většinou využívány jako zemědělská půda, přičemž pole výrazně převládají nad loukami a pastvinami. Travnobylinná společenstva patří do svazů *Arrhenatherion* a *Polygono-Trisetion*.

V lesích převládají smrkové monokultury, často pěstované již po více generací. Působením jehličnatého opadu dochází ke změnám půdních vlastností, které vedou k ústupu mezotrofních druhů podrostu, vždy se však alespoň některé mezotrofní druhy vyskytují. Lze předpokládat, že některé segmenty s opakovaným pěstováním jehličnanů, řazené do této skupiny, původně náležely do typických bučin (4 B 3). V hospodářských lesích je kromě smrku často pěstovaná borovice lesní a modřín opadavý a dosti často i severoamerické jehličnany douglaska tisolistá, jedle obrovská a borovice vejmutovka. Pouze roztroušeně se zachovaly zbytky přírodě blízkých až přirozených porostů s převahou buku, dosti často s příměsí dubu zimního, ale prakticky vždy bez jedle. Velmi vzácně především na stinných svazích zaříznutých údolích lze nalézt porosty s vyšším zastoupením ba i převahou jedle. I v těchto porostech se velmi dobře zmlazuje smrk, nalétlý z okolních smrčin.

Význam a ohrožení:

Zemědělsky průměrně, lesnický nadprůměrně produktivní. V zemědělsko-lesní a lesní krajině s převažujícími jehličnatými hospodářskými lesy mají pro ochranu genofondu velký význam nejen všechny zbytky přírodě blízkých porostů, ale i jednotlivě se vyskytující buky a zvláště jedle.

Smrkové monokultury jsou velmi labilní, ohrožované abiotickými i biotickými činiteli. Jejich pěstováním v nich postupně dochází ke snižování biodiverzity.

Cílový stav biocenóz ve skladebných prvcích ÚSES:

Všechny zbytky přírodě blízkých porostů s převahou buku a také porosty s vyšším zastoupením jedle patří do kostry ekologické stability. V naprosté většině navrhovaných lesních biocenterů převládají v současné době smrkové monokultury, které je třeba postupně přeměňovat na porosty s přirozenou dřevinou skladbou s převahou buku. I v této skupině lze v lokálních biocentrech ponechávat přirozeně zmlazený smrk, nikdy však jako převažující dřevinu. V biokoridorech a interakčních prvcích v zemědělské krajině je účelné zvýšit oproti přirozené

skladbě podíl dubu zimního. V nově zakládaných skladebných prvcích v zemědělské krajině je účelné začínat dřevinami přípravného lesa (břízou bělokorou a jeřábem ptačím) a postupně doplňovat cílové dřeviny buk a jedli.

Význačné diferenciativní znaky:

Podobně jako příbuzné a často kontaktní dubojedlové bučiny (4 A 3) se tato skupina vyskytuje na různých, obvykle mírně vypuklých tvarech reliéfu vyšších pahorkatin a vrchovin. Na rozdíl od této příbuzné skupiny se jedná o méně kyselé a živnější půdy, což indikuje přítomnost alespoň některých mezotrofních druhů v podrostu. Od dubových bučin (3 AB 3) se liší absencí habru a pravidelnějším výskytem submontánních druhů v podrostu. V jedlových bučinách (5 AB 3) se nevyskytuje dub zimní a v podrostu roste více druhů vyšších poloh. V typických bučinách (4 B 3) je synusie podrostu druhově podstatně bohatější, chybí v ní oligotrofní druhy a dominují druhy mezotrofní.

Návaznost na jiné klasifikační systémy:

V geobotanické mapě jsou nejbližší mapovací jednotkou bikové bučiny (LF), podobně i v mapě potenciální přirozené vegetace (24). V řadě oblastí předpokládaného výskytu této skupiny jsou v mapě potenciální vegetace mapovány bikové a/nebo jedlové doubravy (36). V geobotanickém klasifikačním systému je nejbližší jednotkou asociace Luzulo-Fagetum.

Z typologického systému ÚHÚL patří do této skupiny většina lesních typů souborů kyselá bučina (4K) a kamenitá kyselá bučiny (4N) a některé typy ze souborů svěží bučiny (4S) a uléhavá kyselá bučina (4I).

4 B 3 Fageta typica - typické bučiny

Přírodní stav biocenózy:

V dřevinném patře dominuje buk (*Fagus sylvatica*), který je zde velmi vitální a dobře vzrůstný, obvykle s příměsí jedle bělokoré (*Abies alba*). Jednotlivou příměs mohou tvořit javory (*Acer pseudoplatanus*, *A. platanoides*), lípy (*Tilia platyphyllos*, *T. cordata*), jilm horský (*Ulmus scabra*), z keřů zde nejčastěji rostou zimolez pýřitý (*Lonicera xylosteum*) a lýkovec jedovatý (*Daphnomezereum*).

Synusie podrostu se vyznačuje vysokou pokrývností, dominancí mezotrofních druhů, které jsou často uspořádány dvoupatrovitě. K charakteristickým dominantám patří mařinka vonná (*Galium odoratum*), starček Fuchsův (*Senecio fuchsii*), netýkavka nedůtklivá (*Impatiens noli-tangere*), ostružiníky (*Rubus fruticosus* agg., *R. hirtus*, *R. idaeus*), šťavel kyselý (*Oxalis acetosella*), pravidelně, někdy až spoludominantně se uplatňují kyčelnice cibulkonosná (*Dentaria bulbifera*), pšeníčko rozkladité (*Milium effusum*), strdivky (*Melicanutans*, *M. uniflora*), sveřep Benekenův (*Bromus benekenii*), ostřice prstnatá (*Carex digitata*), bukovinec kaprad'ovitý (*Gymnocarpium dryopteris*), kaprad' samec (*Dryopteris filix-mas*), především v Karpatech i ostřice chlupatá (*Carex pilosa*). Vysokou prezentaci vykazují žindava evropská (*Sanicula europaea*), vraní oko čtyřlísté (*Paris*

quadrifolia), samorostlík klasnatý (*Actaeaspicata*), violka lesní (*Viola reichenbachiana*), rulík zlomocný (*Atropabelladonna*), papratka samice (*Athyrium filix-femina*), pitulník horský (*Lamium montanum*) aj. Zpravidla nechybí některé heminitrofilní druhy - např. bažanka vytrvalá (*Mercurialis perennis*), kopytník evropský (*Asarum europaeum*), kakost smrdutý (*Geranium robertianum*), kyčelnice devítilistá (*Dentaria enneaphyllos*) a ječmenka evropská (*Hordelym europaeus*). Z druhů vyšších poloh se nejčastěji vyskytují věsenka nachová (*Prenanthes purpurea*), svízel okrouhlostý (*Galium rotundifolium*) a kokořík přeslenitý (*Polygonatum verticillatum*), v Karpatech šalvěj lepkavá (*Salvia glutinosa*).

Aktuální stav biocenóz:

Značná část byla přeměněna na pole, poměrně časté jsou kulturní louky, vzácněji se vyskytují i polokulturní travinná společenstva z okruhu svazů *Polygono-Trisetion* nebo *Arrhenatherion*. Zachovaly se i rozsáhlejší lesní komplexy, lesní porosty byly většinou přeměněny na smrkové monokultury, často s příměsí modřínu, místy i jedle. Buk se v těchto jehličnatých monokulturách zachoval jen jednotlivě, většinou se jedná o generačně starší ponechané výstavky. Velmi vzácně lze nalézt i porosty s převahou jedle. V synusii podrostu smrkových monokultur se velmi často stává dominantním šťavel kyselý, objevují se některé oligotrofní druhy, především mechorosty (např. ploník ztenčený a pokryvnatec Schreberův), v prosvětlených porostech zde nastupuje třtina rákosovitá a starček Fuchsův. Přitom ale vždy zůstávají zastoupeny druhy mezotrofní. V Českém masivu výjimečně, v karpatské části Moravy častěji se zachovaly přírodě blízké až přirozené porosty s převahou buku. Ojediněle se vyskytují i listnaté porosty bez buku, kde vlivem hospodaření převládly lípy, místy i habr a dub zimní.

Význam a ohrožení:

Zemědělsky využívané pozemky středně produktivní, lesní porosty vykazují produkci nadprůměrnou. V lesní krajině se změněnou druhovou skladbou porostů jsou segmenty této skupiny významné vyšší druhovou diverzitou podrostu a přežívají zde typické mezotrofní druhy středoevropských bučin. Staré buky v jehličnatých porostech jsou biotopem celé řady druhů hmyzu, ptáků, hub i epifytických mechorostů. Ojedinělé zbytky bučin mají prioritní význam pro ochranu biodiverzity. Přitom jsou stále ještě ohroženy holosečnou obnovou s následným umělým zalesněním smrkem.

Smrkové monokultury jsou periodicky poškozovány větrem, sněhem a námrazou.

Cílový stav biocenóz ve skladebných prvcích ÚSES:

Zbytky bučin, ale i smrkové porosty s vyšším zastoupením buku a jedle je vhodné začlenit do kostry ekologické stability. Cílovým společenstvem biocenter jsou bučiny, pravidelnou příměs by měla tvořit jedle, případně i ušlechtilé listnáče. V nově zakládaných biokoridorech v zemědělské krajině je vhodné počítat se zvýšeným podílem javorů a lip, vhodnými keři pro okraje biokoridorů a keřová společenstva interakčních prvků v zemědělské krajině jsou líska obecná, růže šípová, hloh obecný, jíva a bez hroznatý. Funkci interakčních prvků

mají staré buky, jednotlivě vtroušené v jehličnatých porostech. Tyto staré památné stromy by měly být vždy ponechány k fyzickému dožití.

Význačné diferenciativní znaky:

Výskyt na plochých nebo mírně svažitých tvarech reliéfu s hlubokými čerstvě vlhkými kambizeměmi na minerálně bohatším podloží ve vyšších pahorkatinách a vrchovinách. Od typických dubových bučin (3 B 3) se typické bučiny liší absencí dubu zimního a přítomností některých submontánních druhů v podrostu. Typické jedlové bučiny (5 B 3) se vyznačují podstatně vyšší účastí jedle a výskytem některých montánních druhů v podrostu. Jedlodubové bučiny (4 AB 3) mají vždy v podrostu zastoupeny některé oligotrofní a acidofilní druhy. Naopak v bučinách s javorem (4 BC 3) jsou až dominantní druhy s nitrofilní tendencí.

Návaznost na jiné klasifikační systémy:

V geobotanické mapě byly typické bučiny řazeny do mapovací jednotky květnaté bučiny (F), podobně i v mapě potenciální přirozené vegetace byly zařazeny do různých asociací květnatých bučin, z nichž nejrozšířenější je bučina s kyčelnicí devítilistou (18). V geobotanickém klasifikačním systému náleží typické bučiny do různých asociací podsvazu Eu-Fagenion, (zejména Dentarioenneaphylli-Fagetum, Melico-Fagetum, Viola reichenbachiana-Fagetum).

Z typologického systému ÚHÚL patří do typických bučin většina lesních typů souboru bohatá bučina (4B), část typů souborů hlinitá bučina (4H), svěží bučina (4S) a některé lesní typy souboru vlhká bučina (4V) a obohacená bučina (4D).

(3)4 AB (3)4 Abieti-querceta roboris-piceae - smrkové jedlové doubravy

Charakteristické rysy ekotopu:

Plošiny, mírné svahy a široce vyduté sníženiny pánví, kotlin a plochých pahorkatin v nadm. výškách 350-550 m. Na hlubokých zvětralinách různých hornin (žula, rula, syenit, algonkická břidlice apod.) a miocenních jílech se sníženou propustností jsou vyvinuty minerálně slabě až středně zásobené zrnitostně těžší (hlinité až jílovitohlinité), kyselé, špatně provzdušněné hluboké půdy, střídavě zamokřované a vysychající. V závislosti na stupni zamokření vznikly různé půdní typy od oglejených kambizemí přes pseudogleje typické až po pseudogleje glejové. Humifikace je zpomalená, na povrchu se hromadí surový humus, místy rašelinějící. Skupina se vyskytuje v mírně teplých klimatických oblastech, zejména MT 5, MT 9, MT 10 a MT 11.

Přírodní stav biocenózy:

Na základě výsledků historického průzkumu a poznatků příroděblízkých porostů lze usuzovat, že hlavními dřevinami byly dub letní (*Quercus robur*) a jedle bělokorá (*Abies alba*) v různém poměru. Pravidelnou příměs tvořil smrk ztepilý (*Picea abies*), bříza bělokorá (*Betula pendula*), jeřáb ptačí (*Sorbus aucuparia*) a topol osika (*Populus tremula*), v některých oblastech též buk lesní (*Fagus sylvatica*) a dub zimní (*Quercus petraea* agg.). V nejvlhčích typech se může vyskytovat i bříza pýřitá (*Betula pubescens*). Z keřů je nejčastější krušina olšová

(*Frangula alnus*), ojediněle se vyskytuje i bez hroznatý (*Sambucus racemosa*). Synusii podrostu tvoří především acidofilní oligomezotrofy s těžištěm výskytu v meziřadě AB. Vždy se vyskytují druhy indikující zamokření půd, velmi častý je výskyt sestupujících druhů vyšších vegetačních stupňů. K dominantám patří ostřice třeslicovitá (*Carex brizoides*), metlička křivolaká (*Deschampsia flexuosa*), charakteristicky se téměř vždy vyskytují bika chlupatá (*Luzula pilosa*), šťavel kyselý (*Oxalis acetosella*), třtina chloupkatá (*Calamagrostis villosa*), borůvka (*Vaccinium myrtillus*). V druhově rozmanitých fytocenózách dále přistupují ostřice kulonosná (*Carex pilulifera*), metlice trsnatá (*Deschampsia caespitosa*), ostružiník maliník (*Rubus idaeus*), sasanka hajní (*Anemone nemorosa*), pstroček dvoulistý (*Maianthemum bifolium*), mochna nátržník (*Potentilla erecta*), přeslička lesní (*Equisetum sylvaticum*), kaprad' rozložená (*Dryopteris dilatata*) aj., v nejvlhčích typech i sedmikvítek evropský (*Trientalis europaea*), vrbina obecná (*Lysimachia vulgaris*), sítina rozkladitá (*Juncus effusus*) aj. S různou pokryvností je vždy vyvinuto mechové patro, které tvoří ploníky (*Polytrichum formosum*, vzácněji i *P. commune*), travník Schreberův (*Pleurozium chreberi*), rokytník skvělý (*Hylocomium splendens*), měřík příbuzný (*Mnium affine*), dvouhrotce (*Dicranum polysetum*, *D. scoparium*), ve vlhčích typech se ostrůvkovitě objevují rašeliníky (*Sphagnum* sp.).

Aktuální stav biocenóz:

V současných lesích převládají smrkové a borové porosty, časté jsou smíšené porosty obou jehličanů, často s příměsí břízy, místy i dubů, někdy i jedle. V oblastech dubojehličnaté varianty 4. vegetačního stupně dubů výrazně převládá dub letní, který se zde dobře zoochorněšíří i v jehličnatých porostech, na lesních okrajích a v polních lesících. Převážná část plochy této skupiny je po odvodnění využívána jako orná půda nebo kulturní louky. Vzácněji jsou zachovány trvalé travní porosty s vlhkomilnými až rašelinistními druhy, patřící do svazů Molinion nebo Caricion fuscae.

Význam a ohrožení :

Lesnický i zemědělsky průměrně produktivní lokality, zvýšený význam vodohospodářský. Zejména přírodě blízké lesní a luční porosty mají zvýšený význam pro ochranu genofondu. V lesích zde častěji přežívají vitální populace jedle a dubu letního. V travních porostech s vlhkomilnými druhy rostou mnohé vzácné a ohrožené taxony - např. prstnatec májový (*Dactylorhiza majalis*), tolije bahenní (*Parnassia palustris*), všivec lesní (*Pedicularis sylvatica*), vrba plazivá rozmarýnolistá (*Salix repens* ssp. *rosmarinifolia*) aj. Převládající smrkové monokultury jsou zde značně ohroženy větrem, sněhem a hnilobami, takže jsou značně labilní. Louky s vlhkomilnými druhy jsou ohrožovány ruderalizací okolních polí, narušováním půdního povrchu při pojíždění těžkých mechanismů. Lada poměrně rychle zarůstají náletem dřevin. Po odvodnění systematickou drenáží bohatství vlhkomilných druhů z travních porostů mizí.

Cílový stav biocenóz ve skladebných prvcích ÚSES:

Do kostry ekologické stability je vhodné zařadit ojedinělé lesní porosty s vitálními populacemi jedle a dubu letního a všechny zachované trvalé travní porosty s vlhkomilnými druhy. Cílovými společenstvy lesních biocenter by měly

být smíšené porosty smrku, jedle a dubu letního s případnou příměsí dalších dřevin přirozené skladby (bříza, osika, jeřáb ptačí, mimo dubojehličnatý stupeň buk a dub zimní). Cílovými společenstvy lokálních biocenter mohou být i přírodě blízké travní porosty s vlhkomilnými až rašeliništními druhy. V nově vytvářených dřevinných biokoridorech v polní krajině je vhodná vyšší účast břízy, osiky a jeřábu, na okrajích s křovitými vrby (vrba ušatá, vrba jívá a jejich kříženci), krušinou olšovou a bezem hroznatým.

Význačné diferenciativní znaky:

Výskyt na mírných svazích a sníženinách pánví a plochých pahorkatin se střídavě zamokřenými, oglejenými, zrnitostně těžšími půdami. Jedlové dubové bory (I/3/4 A 3-4) se vyskytují na zrnitostně lehčích půdách. Smrkové dubové jedliny (I/3/4 A I/3/4) jsou sice vázány rovněž na zrnitostně těžší půdy, ale na chudší podloží, v jejich synusii podrostu se nevyskytují mezotrofní druhy. Naopak v jedlových doubravách s bukem (I/3/4 B-BC/BD/ I/3/4) převažují v synusii podrostu druhy mezotrofní. V přesličkových jedlových smrčinách (5 AB-B 4), které se vyskytují ve vyšších polohách, se výrazně uplatňují submontánní druhy (např. třtina chloupkatá, plavuň pučivá, čarovník alpský, kokořík přeslenitý aj.).

Rozšíření a reprezentativní ukázky:

Souvislejší výskyt v oblastech 4. dubojehličnatého stupně, zejména v Třeboňské pánvi, Ralské pahorkatině, Ostravské pánvi, Plzeňské a Blatenské pahorkatině, Frenštátské kotlině, Bítešské vrchovině aj. Přirozené porosty se nezachovaly, za přírodě blízké lze považovat např. některé lesní porosty v PP Černická obora u Soběslavi a v Bechyňské oboře.

Návaznost na jiné klasifikační systémy:

V geobotanické mapě jsou segmenty této skupiny zahrnuty do mapovací jednotky acidofilní doubravy (Qa), v mapě potenciální přirozené vegetace do jednotky biková a/nebo jedlová doubrava (36). V geobotanickém klasifikačním systému je příbuzná asociace Abieti-Quercetum ze svazu Genisto germanicae-Quercion. Z typologického systému ÚHÚL patří do této skupiny většina lesních typů souborů kyselá jedlová doubrava (2 P, 3 P), kyselá dubová jedlina (4 P) a podmáčená dubová jedlina (4 G) a zřejmě některé typy souboru uléhavá kyselá bučina (4 J).

4 A(D) 2-3, 5(6) A(D) 2-3 *Pineta serpentina inferiora et superiora hadcové bory nižšího a vyššího stupně*

Charakteristické rysy ekotopu:

Výskyt tohoto společenstva je podmíněn specifickými vlastnostmi serpentinitů, tvořících půdotvorný substrát. Hadcové bory se vyskytují v členitých vrchovinách na serpentinitových ostrůvcích, v nadm. výškách 400 - 650 m (Piser inf) až 860 m (Piser sup). V závislosti na reliéfu se půdní typy vyvíjejí od litozemí a rankrůna skalnatých částech svahů po různě hluboké hořečnaté rendziny, vyznačující se značným nadbytkem hořčíku a nedostatkem draslíku. Časté jsou degradované hořečnaté rendziny, středně hluboké, prosychavé, se zpomalenou humifikací a

s kyselou půdní reakcí. Hadcové bory n. st. se vyskytují v mírně teplých klimatických oblastech MT 3 a MT 5, hadcové bory v. st. v chladné klimatické oblasti CH 7

Přírodní stav biocenóz:

Hlavní dřevinou je borovice lesní (*Pinus sylvestris*) nižšího vzrůstu, jednotlivou příměs tvoří bříza bělokora (*Betula pendula*), jeřáb ptačí (*Sorbus aucuparia*), vzácněji i jedle (*Abies alba*) a dub zimní (*Quercus petraea*). V hadcových borech v. st. přistupuje smrk (*Picea abies*). Z keřů zde na prosvětlených místech roste jalovec obecný (*Juniperus communis*) a bez hroznatý (*Sambucus racemosa*). Diferenciálními druhy synusie podrostu jsou tzv. hadcoví specialisté, tj. druhy, vázané pouze na serpentinit. Rostou především na hadcových skalkách a štěrku. Nejčastěji se vyskytuje sleziník hadcový (*Asplenium cuneifolium*), vzácněji sleziník nepravý (*Asplenium adulterinum*) a rožec kuřčkolistý (*Cerastium alsinifolium*). V synusii podrostu na převažujících degradovaných rendzinách převažují acidofilní druhy jako jsou kostřava ovčí (*Festuca ovina*), třtina rákosovitá (*Calamagrostis arundinacea*), hasivka orličí (*Pteridium aquilinum*), časté jsou keřičky borůvka (*Vaccinium myrtillus*), brusinka (*Vaccinium vitis-idaea*) a vřes (*Calluna vulgaris*), v západních Čechách též zimostřápek alpský (*Chamaebuxus alpestris*) a ve vyšším stupni též vřesovec pleťový (*Erica carnea*). Vysokou pokryvnost mají acidofilní mechorosty a lišejníky - např. ploník ztenčený (*Polytrichum formosum*), dvouhrotec chvostnatý (*Dicranum scoparium*), pokryvnatec Schreberův, (*Pleurozium schreberi*), dutohlávka (*Cladonia* sp.) aj. Ostrůvkovitě se mohou vyskytovat bezkolenec modrý (*Molinia coerulea*) a dokonce i rašeliník (*Sphagnum* sp.).

Aktuální stav biocenóz:

Převažují přírodě blízké borové porosty obvykle s příměsí smrku, místy je vysazován modřín. Část lokalit byla v minulosti využívána jako pastviny, dnes se jedná o travinnobylinná lada s keří s častým výskytem jalovce. V opuštěných lomech vznikají iniciální sukcesní stadia s hojným výskytem leziníku hadcového.

Význam a ohrožení:

Zemědělsky bezvýznamné lokality, lesnický podprůměrněproduktivní, často charakteru ochranného lesa na extrémních stanovištích. Důležitý je půdoochranný význam a zejména význam pro ochranu specifického hadcového genofundu. Ohroženo nevhodným způsobem hospodaření, v lesních porostech zejména výsadbou smrku na holosečích.

Cílový stav biocenóz ve skladebných prvcích ÚSES:

Všechny segmenty této skupiny zasluhují zařazení do kostry ekologické stability. Borové porosty na mělkých litozemích a rankrech by měly být ponechány bez zásahu. V ÚSES se jedná o unikátní biocentra, pro která je třeba stanovit zásady péče individuálně podle podmínek a stavu jednotlivých lokalit.

Význačné diferenciativní znaky:

Výskyt je vázán na hadce středních a vyšších poloh a je indikován účastí alespoň některého hadcového specialisty, nejčastěji sleziníku hadcového.

Rozšíření a reprezentativní ukázky:

Hadcové bory n. st. se ostrůvkovitě vyskytují především na Českomoravské vrchovině, kde jsou přírodě blízké ukázky zachovány např. v údolí Nedvědičky u Rožné na moravské straně a v okolí Dolních Kralovic na straně české. Hadcové bory v. st. se vyskytují v okolí Křemže v Šumavském podhůří, ve Slavkovském lese (PR Vlček) a v CHKO Žďárské vrchy (NPR Ransko).

Návaznost na jiné klasifikační systémy:

V geobotanické mapě byly hadcové bory začleněny do mapovací jednotky acidofilní bory a reliktní bory silikátových podkladů (P), v mapě potenciální přirozené vegetace se jedná o ostatní acidofilní bory (42). V geobotanickém klasifikačním systému jsou tato společenstva řazena do asociace *Asplenio cuneifolii*-*Pinetum* ze svazu *Dicrano-Pinion*. Z typologického systému ÚHÚL sem patří většina lesních typů souboru hadcový bor (0C). Do hadcových borů v. st. náleží hadcový typ souboru smrkový bor (0N)

C.1.1. g. OCHRANA ÚZEMÍ PODLE JINÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Plánovaná stavba se nenachází v území s ochranou.

C.1.1. h. POLOHA VZHLEDEM K ZÁPLAVOVÉMU PODDOLOVANÉMU ÚZEMÍ APOD.

Plánovaná stavba se nenachází v záplavovém ani poddolovaném území.

C.1.1. i. POLOHA VZHLEDEM K ZÁPLAVOVÉMU PODDOLOVANÉMU ÚZEMÍ APOD.

Stavba je navržena v souladu s platnými požadavky a předpisy a je zde brán zřetel na minimalizaci negativních vlivů na okolí. Stavba svým rozsahem nebude mít vliv na okolní pozemky a stavby. Stavba příznivě ovlivní odtokové poměry v území a přispěje k ochraně přilehlého území před vodní i větrnou erozí.

C.1.1. j. POŽADAVKY NA ASANACE, DEMOLICE, KÁCENÍ DŘEVIN

Při realizaci stavby nedojde ke kácení dřevin, nebudou potřeba asanace ani demolice. Dojde pouze k odstranění travinobylinného ruderalního porostu

C.1.1. k. POŽADAVKY NA MAXIMÁLNÍ DOČASNÉ A TRVALÉ ZÁBORY ZPF NEBO PUPFL

V rámci stavby nedojde k trvalému ani dočasnému dotčení pozemků s ochranou ZPF a PUPFL

C.1.1. l. ÚZEMNĚ TECHNICKÉ PODMÍNKY

SO 1, SO 2 – liniové prvky podél silnice III/19512

SO3 – od jihu navazuje na silnici III/19512, od severu na polní cestu ve vlastnictví Města Hostouň, Dobrohostova 110, 34525 Hostouň

SO4 – navazuje na polní cestu ve vlastnictví Města Hostouň, Dobrohostova 110, 34525 Hostouň

C.1.1. m. VĚCNÉ A ČASOVÉ VAZBY STAVBY, PODMIŇUJÍCÍ, VYVOLANÉ, SOUVISEJÍCÍ INVESTICE

Realizace stavby není podmíněna dalšími investicemi. Při výsadbách je nutno dodržet vhodné agrotechnické termíny pro jednotlivé typy vegetačních prvků.

Přesné termíny realizace v tuto chvíli investor stavby nemůže určit, a proto budou doplněny při případné aktualizaci stanovisek.

C.1.1. n. SEZNAM POZEMKŮ PODLE KATASTRU NEMOVITOSTÍ, NA KTERÝCH SE STAVBA PROVÁDÍ

KN 696 – vlastník Město Houstoň, druh pozemku ostatní plocha, zp.využití zeleň, výměra 1387 m²

KN 631 – vlastník Město Houstoň, druh pozemku ostatní plocha, zp.využití zeleň, výměra 1466 m²

KN 675 - vlastník ČR/Státní pozemkový úřad, druh pozemku ttp, výměra 4093 m²

KN 694 – vlastník ČR/Státní pozemkový úřad, druh pozemku ttp, výměra 5593 m²

KN 640 - vlastník ČR/Státní pozemkový úřad, druh pozemku ttp, výměra 6675 m²

KN 670 – vlastník ČR/Státní pozemkový úřad, druh pozemku ttp, výměra 10118 m²

C.1.2. Celkový popis stavby

C.1.2.1. ZÁKLADNÍ CHARAKTERISTIKA STAVBY A JEJÍHO UŽÍVÁNÍ

C.1.2.1.a. NOVÁ STAVBA NEBO ZMĚNA DOKONČENÉ STAVBY

Jedná se o novou stavbu.

C.1.2.1.b. ÚČEL UŽÍVÁNÍ STAVBY

Jedná se o výsadby dřevinné vegetace, které budou sloužit jako zeleň v krajině a součást systému ÚSES; realizace prvků plánu společných zařízení v rámci komplexních pozemkových úprav v k.ú. Slatina u Hostouně

C.1.2.1.c. TRVALÁ NEBO DOČASNÁ STAVBA

Jedná se o trvalou stavbu.

C.1.2.1.d. INFORMACE O VYDANÝCH ROZHODNUTÍCH, O POVOLENÍ VYJÍMKY Z TECHNICKÝCH POŽADAVKŮ NA STAVBY A TECHNICKÝCH POŽADAVKŮ ZABEZPEČUJÍCÍCH BEZBARIÉROVÉ UŽÍVÁNÍ STAVBY

Výsadba dřevinné vegetace je specifickým dílem, které vylučuje přístup nepovolaných osob a nepodléhá návrhovým kritériím pro osoby s omezenou schopností pohybu a orientace.

C.1.2.1.e. INFORMACE O ZOHLEDNĚNÍ PODMÍNKY ZÁVAZNÝCH STANOVISEK DOSS

viz C. 1.1. e.

C.1.2.1.f. OCHRANA STAVBY PODLE JINÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Stavba není chráněna jinými právními předpisy

C.1.2.1.g. PARAMETRY STAVBY

Celková dotčená plocha:

SO1 - 1387 m² (p.č. KN 696)

SO2 – 16361 m² (p.č. KN 675, KN 694, KN 640)

SO3 – 10118 m² (p.č. KN 670)

SO4 – 1466 (p.č. KN 631)

Plocha osetí travinobylinným porostem:

SO1 – 1346 m²

SO2 – 16161 m²

SO3 - 9918 m²

SO4 – 1381 m²

Plocha výsadeb dřevinné vegetace:

SO1 – 41 m²

SO2 – 200 m²

SO3 – 200 m²

SO4 – 85 m²

Plocha oplocení:

SO1 - bez oplocení

SO2 – 524,2 m²

SO3 – 5894,8 m²

SO4 – 1411,5 m²

Celkový počet stromů:

SO1 – 41 ks

SO2 – 171 ks

SO3 – 94 ks

SO4 – 40 ks

Celkový počet keřů:

SO1 – 0 ks

SO2 – 61 ks

SO3 – 252 ks

SO4 – 89 ks

C.1.2.1.h. ZÁKLADNÍ BILANCE STAVBY

Dokončená stavba nebude mít žádné nároky na spotřebu elektrické energie, odvod splaškové a dešťové vody a napojení na veřejné sítě. Dokončená stavba nebude produkovat žádné odpady

C.1.2.1.i. ZÁKLADNÍ PŘEDPOKLADY REALIZACE

Předpokládaná lhůta výstavby: 4 měsíce (září – prosinec)

Předpokládané zahájení a dokončení stavby: dle možností investora

Harmonogram stavby: viz kapitola C.1.15.

Stavbu bude možné považovat za dokončenou a schopnou předání do užívání až po dokončení všech jejích částí.

C.1.2.1.j. ORIENTAČNÍ NÁKLADY STAVBY

Předpokládané stavební náklady jsou uvedeny v rozpočtech na jednotlivé stavební objekty, příloha číslo F (paré č. 1).

Cenová soustava je použita ÚRS 2021/2, www.urspraha.cz.

Třídníky, číselníky, klasifikace a katalogy položek stavebních prací a montáží technologických zařízení (cenové a technické podmínky) použity dle www.cs-urs.cz.

C.1.2.2. CELKOVÉ URBANISTICKÉ A ARCHITEKTONICKÉ ŘEŠENÍ

C.1.2.2.a URBANISMUS

Realizací výsadby dřevinné vegetace v území dojde ke zvýšení ekologické stability území a zvýšení estetické hodnoty krajiny

C.1.2.2.b ARCHITEKTONICKÉ ŘEŠENÍ

SO1: výsadba jednostranného stromořadí – IP8 - podél silnice III/19512

SO2: LBK DO017 – DO028 - extenzivní krajinnotvorný ovocný sad; dvouřadé a dle jednořadé stromořadí podél silnice III/19512; rozšíření stávajícího remízu

SO3: kombinované výsadby LBK DO 028-DO029

SO4: IP 10 - doprovodná liniová zeleň podél doplňkové polní cesty (1 řada stromů + skupiny keřů)

C.1.2.2.c BEZPEČNOST PŘI UŽÍVÁNÍ STAVBY

Užívání stavby nepředstavuje žádná rizika.

C.1.3. Připojení na technickou infrastrukturu

Stavba nebude připojena na technickou infrastrukturu.

C.1.4. Dopravní řešení

C.1.4.a POPIS DOPRAVNÍHO ŘEŠENÍ

Během stavby se nepředpokládá takový zvýšený pohyb vozidel, aby byla potřeba instalace dočasného dopravního značení a snižování rychlosti v úseku výjezdu vozidel ze stavby na silnici II/119512, resp. II/195.

Během provádění stavby se předpokládá 1 sjezd zemědělského stroje pro orbu a vláčení pro přípravu staveniště a do 5 sjezdů denně během samotné výsadby dřevin.

Před započítím stavebních prací dojde k pasportu stavu přístupových komunikací a ty budou po ukončení stavebních prací uvedeny do původního stavu.

C.1.4.b NAPOJENÍ ÚZEMÍ NA STÁVAJÍCÍ DOPRAVNÍ INFRASTRUTURU

Dotčené pozemky jsou přístupné ze silnic II/195, III/19512, případně napojeny na polní cesty ve vlastnictví Města Hostouň.

C.1.5. Řešení vegetace a souvisejících terénních úprav

C.1.5.a TERÉNNÍ ÚPRAVY

Před samotnou výsadbou dojde k přípravě pozemku celoplošným podrytím dlátovým kypřičem do hl. 60 cm, následovat bude orba s následným urovnáním povrchu smykáním a vláčením.

C.1.5.b POUŽITÉ VEGETAČNÍ PRVKY

Pro výsadbu travinobylinného porostu bude použito směsi s 70% podílem travin, 15% podílem bylin a 15 % jetelovin.

Pro výsadbu keřů budou použity obalované sazenice velikosti 35 – 50 cm.

Pro výsadbu stromů budou použity dva druhy sazenic: krytokořenné odrostky velikosti 121 – 250 cm a vysokokmeny VK 8/10

Pro výsadbu ovocných stromů budou použity prostokořenné sazenice, typ sazenic bude dvojí: špičáky vysoké (pro zapěstování vysokomenů, které mají nadzemní část bez rozvětvení cca 1,9 m) a standardní vysokokmeny s kmínkem do výšky 1,7-2,19 m se zapěstovanou korunkou (dražší).

C.1.6. Popis vlivu stavby na životní prostředí a jeho ochrana

C.1.6.a VLIV NA ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ – OVZDUŠÍ, HLUK, VODA, ODPADY A PŮDA

Realizované prvky budou mít příznivý dopad na životní prostředí a mikroklima, budou sloužit jako clona proti hluku a prachu, přispějí k podpoře biodiverzity, zlepší odtokové poměry lokalit a sníží vodní i větrnou erozi na přilehlé zemědělské půdě.

Se vzniklým odpadem bude naloženo v souladu se zákonem č.185/2001 Sb. o odpadech, v platném znění, a s vyhláškou MŽP č. 93/2016 Sb. o podrobnostech nakládání s odpady, v platném znění (uložení na řízenou skládku)-

C.1.6.b VLIV NA PŘÍRODU A KRAJINU, ZACHOVÁNÍ EKOLOGICKÝCH FUNKCÍ A VAZEB V KRAJINĚ

Všechny realizované prvky pozitivně ovlivní ekologické funkce v krajině a stanou se součástí kostry ekologické stability.

C.1.6.c VLIV NA SOUSTAVU CHRÁNĚNÝCH ÚZEMÍ NATURA 2000

Stavba se nenachází v Evropsky významné lokalitě.

C.1.6.d. bNÁVRH ZOHLEDNĚNÍ PODMÍNEK ZE ZÁVĚRU ZJIŠŤOVACÍHO ŘÍZENÍ NEBO STANOVISKA EIA

S ohledem na rozsah stavby lze konstatovat, že stavba nepodléhá ze zákona nutnosti vypracování elaborátu, popisujícímu vliv stavby na životní prostředí ve smyslu zákona ČNR č. 100/2001 Sb., v platném znění (E.I.A.).

C.1.6.e. NAVRHOVANÁ OCHRANNÁ A BEZPEČNOSTNÍ PÁSMA, ROZSAH OMEZENÍ A PODMÍNKY OCHRANY PODLE JINÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Návrh výsadby respektuje stávající vedení sítí technické infrastruktury a jejich ochranná pásma.

C.1.7.Ochrana obyvatelstva

Projekt se netýká požadavků na ochranu obyvatelstva.

C.1.8. Zásady organizace výstavby

C.1.8.a POTŘEBY A SPOTŘEBY ROZHODUJÍCÍCH MATERIÁLŮ A HMOT A JEJICH ZAJIŠTĚNÍ

V rámci stavby bude potřeba dovoz a případné dočasné uložení stavebního a pomocného materiálu (sadební materiál, dřevěné kůly a pletivo pro oplocení,...). Pro potřebu stavby je nutné zajistit vhodnou vodu pro zálivku vysazených dřevin. Zdroj vody zajistí zhotovitel stavby.

C.1.8.b ODVODNĚNÍ STAVENIŠTĚ

Staveniště bude umístěno na vhodných nepodmáčených plochách, jejichž odvodnění bude zajištěno gravitačním odvodem dešťových vod.

C.1.8.c VLIV PROVÁDĚNÍ STAVBY NA OKOLNÍ STAVBY A POZEMKY

Během stavby se nepředpokládá negativní vliv na okolí stavby. Dotčené komunikace budou během stavby dle potřeby čištěny a po ukončení stavebních prací uvedeny do původního stavu.

C.1.8.d OCHRANA OKOLÍ STAVENIŠTĚ, POŽADAVKY NA SOUVISEJÍCÍ ASANACE, DEMOLICE, KÁCENÍ DŘEVIN

Staveniště včetně zařízení staveniště, mezideponie a skládky materiálu bude ohraničeno a označeno dle zásad uvedených v nařízení vlády 591/2006 Sb. Vstupy a vjezdy na staveniště budou označeny výstražnými značkami zakazující vstup nepovolaných osob. Při realizaci stavby nedojde ke kácení dřevin, nebudou potřeba asanace ani demolice. Dojde pouze k odstranění travinobylinného rudерálního porostu.

Po dokončení stavby budou veškeré dočasně dotčené pozemky uvedeny do původního stavu.

C.1.8.e. MAXIMÁLNÍ ZÁBORY PRO STAVENIŠTĚ (DOČASNÉ/TRVALÉ)

Detailní návrh zařízení staveniště provede až podle výsledků výběru dodavatele sám dodavatel. Pro stavbu nejsou předepsány speciální objekty zařízení staveniště. Drobné objekty zařízení staveniště jako marigotky, sklad nářadí, materiálu, apod. je nutno dohodnout s investorem. Napojení el. energie může být řešeno agregátem.

Objekty zařízení staveniště, skládky materiálu a případné mezideponie budou zřízeny v místě stavby.

Umístění zařízení staveniště zajistí dodavatel stavby ve spolupráci s investorem.

Veškeré souvislosti týkající se zařízení staveniště jsou věcí dodavatele stavby, který bude vybrán ve výběrovém řízení.

C.1.8.f. MAXIMÁLNÍ PRODUKOVANÁ MNOŽSTVÍ A DRUHY ODPADŮ A EMISÍ PŘI VÝSTAVBĚ A JEJICH LIKVIDACE

Při realizaci stavby nedojde ke kácení dřevin, nebudou potřeba asanace ani demolice. Dojde pouze k odstranění travinobylinného rudерálního porostu.

Další odpad vznikne zejména v rámci zařízení staveniště. S odpady bude nakládáno v souladu se zákonem č.185/2001 Sb. O odpadech, v platném znění, a s vyhláškou MŽP č. 383/2001 Sb. o podrobnostech nakládání s odpady, v platném znění. Odpady budou uloženy na řízenou skládku.

Předpokládaný objem odpadů:

odpad	Předpokládané množství	Katalog odpadů	
		číslo	název
travinobylinný porost	10	02 01 03	odpad rostlinných pletiv

C.1.8.g BILANCE ZEMNÍCH PRACÍ, POŽADAVKY NA PŘÍSUN NEBO DEPONIE ZEMIN

V rámci stavby bude vyrovnaná kubatura zemních prací. Při přípravě území na výsadbu travinobylinného porostu dojde pouze ke srovnání terénu, při samotné výsadbě stromů budou vyhloubené jámy znovu zasypány stejným množstvím zeminy. Výměna zeminy při výsadbě se nepředpokládá.

C.1.8.h OCHRANA ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ PŘI VÝSTAVBĚ

Během celé stavby je nezbytné dodržovat bezpečnostní předpisy při práci a ochranu zdraví při práci, v souladu s ustanovením Zákoníku práce č. 262/2006 Sb., v platném znění a Nařízení vlády č. 591/2006 o bližších minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví při práci na staveništích, v platném znění. Zvláště je třeba věnovat zvýšenou pozornost při provádění zemních prací a při práci pod elektrickým vedením.

Určení koordinátora bezpečnosti a ochrany zdraví při práci:

Dle zákona 309/2006 Sb. §14 v platném znění, budou-li na staveništi působit současně zaměstnanci více než jednoho zhotovitele stavby, je zadavatel povinen určit potřebný počet koordinátorů BOZP na staveništi s přihlédnutím k rozsahu a složitosti díla a jeho náročnosti na koordinaci. Koordinátor BOZP bude určen již ve fázi přípravy, pokud je důvodné se domnívat, že stavba bude prováděna alespoň dvěma zhotoviteli stavby. Vzhledem k rozsahu stavby a navrženým technologiím výstavby se předpokládá činnost pouze jednoho zhotovitele.

Vzhledem k rozsahu díla a za skutečného splnění podmínek dle §15 zákona 309/2006 Sb. se nepředpokládá povinnost zaslat oznámení o zahájení prací na Oblastní inspektorát práce. V průběhu výstavby nebudou prováděny práce a činnosti vystavující fyzickou osobu zvýšenému ohrožení života nebo poškození zdraví podle přílohy č. 5 k Nařízení vlády č. 591/2006 Sb. a proto nemusí být vypracován Plán BOZP.

Z konkrétních norem a zákonů je nutno dodržovat a respektovat:

ČSN 73 3050 Zemní práce

ČSN 83 9061 Ochrana stromů porostů a vegetačních ploch při stavebních pracích

Zákon č. 258/2000 Sb., dle platného znění, o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů

Zákon č. 309/2006 Sb., dle platného znění, kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci).

Nařízení vlády č. 591/2006 Sb., dle platného znění, o bližších minimálních požadavcích na bezpečnost a ochranu zdraví při práci na staveništích.

Pracovníci, kteří budou stavbu provádět, musí být o všech bezpečnostních předpisech prokazatelně poučeni. Ti pracovníci, kteří budou pracovat v ochranných pásmech elektrických vedení či jiných vedení musí být navíc prokazatelně poučeni o tom, že se v těchto pásmech nacházejí a také o způsobu práce v těchto pásmech.

C.1.8.i. ZÁSADY PRO DOPRAVNĚ INŽENÝRSKÁ OPATŘENÍ

Dodavatel stavby musí zajistit bezpečnost silničního provozu na přilehlých vedlejších a neúpravených komunikacích.

Během stavby se nepředpokládá takový zvýšený pohyb vozidel, aby byla potřeba instalace dočasného dopravního značení a snižování rychlosti v úseku výjezdu vozidel ze stavby na silnici II/230.

C.1.8.j. STANOVENÍ SPECIÁLNÍCH PODMÍNEK PRO PROVÁDĚNÍ STAVBY

Během stavby se nepředpokládá souběžná výstavba v prostoru stavby.

Příprava území - opatření před zahájením stavebních prací:

- označit zákaz vstupu nepovolaným osobám k prostoru výsadby
- dodržení všech zásad a předpisů dle zákona č. 309/2006 Sb., v platném znění, kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci).

C.1.9. Popis současného stavu území

Místo plánovaných výsadeb se nachází v Plzeňském kraji, okrese Domažlice, v k.ú. Slatina u Hostouně, jedná se o výsadby v extravilánu obce ve třech lokalitách. Cílem projektu ve všech lokalitách navržených k ozelenění je doplnit krajinnou zeleň do zemědělsky obhospodařované krajiny.

Prostor pro výsadby je určen samostatnými parcelami ve vlastnictví obce. Dotčené parcely byly vymezeny schválenou komplexní pozemkovou úpravou z roku 2019.

V případě interakčního prvku IP 10 severně od intravilánu obce se jedná o parcelu KN 631 o šířce cca 4,5 m a délce cca 300 m. Jedná se o pozemek uvnitř zemědělského bloku, přístupný pouze po nezpevněné polní cestě

V případě interakčního prvku IP 8 se jedná o parcelu KN 696 podél silnice III.třídy č. 19512, která vede ve směru od silnice II. třídy č. 195 (Poběžovice – Hostouň) k jihozápadnímu okraji obce Slatina u Hostouně. Šířka parcely určené pro výsadbu je cca 3 m.

V případě lokálního biokoridoru LBK DO027 – DO028 se jedná o o parcely KN 675, 694 a 640. Parcely o šířce cca 15 m a celkové délce cca 850 m. Navržený lokální biokoridor má propojit stávající lesík (LBC 028) v zemědělském bloku poblíž vrchu Na Hájku krajinnou zelení směrem k silnici III.třídy č. 19512 a podél této silnice k intravilánu obce.

Lokální biooridor LBKK DO028 – DO029 (parcela KN 670) je tvořen pozemkem o šířce cca 15 m a celkové délce cca 520 m. Biokoridor se nachází v západní části k.ú. směrem k Horoušanům, první část trasy vede podél polní cesty ve směru západ - východ, dále se trasa lomí a biokoridor pokračuje ve směru na jih k LBC 028

C.1.10. Přístup na staveniště

Příjezd ke staveništi bude zajištěn po veřejně přístupné silnici II/195 z Poběžovic a dále po silnici III/19512, případně po navazujících polních cestách ve vlastnictví obce Slatina. Po dobu stavby nebude nutné uzavírat tyto komunikace ani zajišťovat objízdné trasy (nepředpokládá se pojezd těžké techniky ani vysoká frekvence pojezdů). Přístup k jednotlivým dotčeným parcelám je zakreslen ve výkresech koordinačních situací (B.2.-B.5).

Před zahájením prací na počátku podzimu musí dojít k pasportu stávajícího stavu dotčených úseků polních přístupových cest. Po ukončení prací v listopadu-prosinci bude nutné uvést přístupové polní cesty do původního stavu. V případě horší průjezdnosti polních cest dojde po dohodě s investorem ke zpevnění části přístupové polní cesty, která je v současné době nezpevněná. Jedná se o poslední úsek polní cesty k IP 10 v severní části k.ú. Slatina u Hostouně. Ke zpevnění lze použít např. štěrkodrt' ŠD fr. 0/63 mm v tl. 150 mm. Předpokládaná délka úseku ke zpevnění je cca 600 m v šířce 3 m, po dohodě s investorem lze zpevnit pouze úsekově, popřípadě zvolit kolejové zpevnění.

C.1.11. Zajištění ochrany inženýrských sítí

V obvodu staveniště se nenacházejí žádné inženýrské sítě. V případě zjištění sítí v prostoru stavby bude neprodleně kontaktován jejich správce.

C.1.12. Přípravné práce

Před započítím jakýchkoliv prací musí dojít ke včasné dohodě se zemědělci, aby po vytyčení stavby do parcel určených k výsadbě nezasahovali.

Po letní sklizni bude provedeno vytyčení staveniště v dostatečném předstihu před zahájením prací autorizovaným geodetem, podle trvalých záborů parcel.

Dotčené parcely:

KN 696 – vlastník Město Houstoň, druh pozemku ostatní plocha, zp.využití zeleň, výměra 1387 m²

KN 631– vlastník Město Houstoň, druh pozemku ostatní plocha, zp.využití zeleň, výměra 1466 m²

KN 675 - vlastník ČR/Státní pozemkový úřad, druh pozemku ttp, výměra 4093 m²

KN 694– vlastník ČR/Státní pozemkový úřad, druh pozemku ttp, výměra 5593 m²

KN 640 - vlastník ČR/Státní pozemkový úřad, druh pozemku ttp, výměra 6675 m²

KN 670– vlastník ČR/Státní pozemkový úřad, druh pozemku ttp, výměra 10118 m²

Na místa všech lomových bodů parcel budou umístěny dřevěné kolíky a odsouhlaseny investorem.

Kolíky budou na místě ponechány až do doby výstavby oplocení výsadeb, případně zapojení travnatých ploch v lokalitách, které nejsou oploceny celkovou oplocenkou.

Na celé trvale dotčené ploše (29332 m²) bude provedeno podrytí dlátovým kypřičem do hloubky 0,6 m. Tímto bude odstraněno zhutnění podorníci a prokypřením budou vytvořeny předpoklady pro rozšíření biologicky aktivního půdního profilu a tím zlepšení retenční kapacity půdy. Následovat bude celoplošná orba (střední, hl. 25 cm) a celoplošná úprava půdy smykováním (nebo vláčením branami) a válením. Dále bude zajištěno ohraničení a označení staveniště včetně přístupů na něj. Na vhodném místě bude umístěno označení zákazu vstupu nepovolaným osobám k prostoru výsadby. Před samotnou výsadbou a výstavbou oplocenky dojde k vytyčení výsadeb a rohů oplocenky dle výkresů B.2. - B.5. Koordinační situace a C2 Schéma osázení 1-3.

Následně dojde k vybudování zařízení staveniště a vyznačení ploch pro skladování materiálu.

Stavba oplocenek (v případě části stavebního objektu SO2 a celých stavebních objektů SO3 a SO4) musí předcházet veškerým výsadbám dřevin. Oplocení bude umístěno ve vzdálenosti 0,5 m od vytyčených hranic parcely směrem dovnitř parcely.

Přehled oplocenek v jednotlivých lokalitách:

SO1 – bez oplocenek

SO2 – oplocenka O1

SO3 – oplocenka O2, oplocenka O3, oplocenka O4

SO4 – oplocenka O5

Všchny rohové body oplocenek (u nepravidelných tvarů oplocenek se jedná o větší množství bodů) budou vytyčeny dle vytyčovacíh bodů (systém S-JTSK):

Umístění	Ozn. Bodu	Y	X
O1	1	867396.57	1085893.93
	2	867399.56	1085875.94
	3	867397.81	1085870.01
	4	867384.58	1085865.52
	5	867379.09	1085870.83
	6	867377.42	1085894.16
O2	7	867779.73	1085493.04
	8	867762.35	1085493.60
	9	867761.54	1085448.78
	10	867778.37	1085448.16
	11	867777.01	1085403.28
	12	867760.74	1085403.96
	13	867775.64	1085358.39
	14	867759.94	1085359.14
	15	867759.13	1085314.32
	16	867774.28	1085313.51
O3	17	867764.16	1085307.94
	18	867756.72	1085293.61
	19	867773.38	1085302.61
	20	867812.42	1085300.04
	21	867805.50	1085289.64
	22	867854.29	1085285.67
	23	867851.45	1085297.47
	24	867867.82	1085303.53
	25	867860.33	1085293.07
	26	867880.27	1085290.21
	27	867880.72	1085297.84
O4	28	867892.16	1085295.23
	29	867889.38	1085286.29
	30	867975.40	1085267.88
	31	867971.21	1085259.24
	32	868058.65	1085240.53
	33	868053.04	1085232.19
O5	34	-866862.8260	-1084702.6256
	35	-866859.2037	-1084699.9646
	36	-866822.6036	-1084757.3719
	37	-866815.0866	-1084760.0034
	38	-866773.4978	-1084824.1978
	39	-866768.4812	-1084823.4288
	40	-866721.8731	-1084886.8575
	41	-866724.3950	-1084891.0250
	42	-866675.2689	-1084950.2789
	43	-866675.2909	-1084957.8460

Pro sloupky oplocenek budou použity akátové nebo dubové kůly neloupané (výška = 2,2 m, průměr = min. 10 cm), ve spodní části opálené v délce o 10 cm větší, než je zahlobení sloupku, rozmístěné po 3 metrech do vrtaných jam hl. 0,6 m. Obecně vzpěry proti vyvrácení budou zřízeny u každého třetího kůlu a u všech rohových kůlů ve výšce 2/3 pod úhlem 45°. Na každý patnáctý kůl (musí se jednat o kůl se vzpěrou, tento kůl bude výšky 2,7 m – o 50 cm vyšší než ostatní) bude umístěna berlička pro dravce – 30 cm dlouhý příčník, který bude připevněn ke kůlu vrutem (vznikne jednoduché bidýlko pro dravce ve tvaru písmene T, které nejenže poskytne dravcům místo s dobrým výhledem do polní krajiny, ale také ochrání výsadbu před poškozením při dosedu dravce na špičku stromu).

Na kůly bude osazeno lesnické pletivo typ 160/20/15. Použité pletivo musí dostatečně chránit výsadby i proti zajícům, proto vzdálenost vodorovných drátů do výšky 75 cm nad zemí nesmí přesahovat 5 cm a do výšky 1 m může být maximálně 10 cm. Dolní okraj pletiva bude uprostřed pole přichycen k terénu (200 mm skoba „U“ rox. průměr 6 mm).

V každé oplocence bude umístěna 1-3 vjezdové brány o šířce 3 m pro vstup a vjezd mechanizace pro údržbu (viz *tab.1 Parametry oplocenek*).

Schéma oplocení a vjezdové brány je přiloženo na konci technické zprávy.

Při dokončování oplocenek bude součástí dodávky zajištění vyhnání zvěře, popřípadě zvířat, která mohou způsobit škodu na ochraňovaných výsadbách, ven z oplocenky.

Oplocení bude ponecháno na místě min. 7 let (předpokládaná min. životnost). Doporučená doba odstranění oplocení je 10 let v případě, že bude stále funkční. Pro zamezení rozšiřování orné půdy směrem k výsadbám je vhodné část kůlů ponechat na místě i po rozebrání oplocenek.

Tab.1 Parametry oplocenek

Označení úseku	Plocha (m ²)	Obvod (m)	Počet nosných kůlů (ks)	Počet vzpěr (ks)	Počet příčníků-berliček (ks)	Počet branek (ks)	Počet stromů (ks)	Počet keřů (ks)
Oplocenka 1	524,2	88,6	30	12	2	1	12	61
Oplocenka 2	2920,9	391,5	130	44	8	3	43	109
Oplocenka 3	1319	271,8	92	31	6	2	23	45
Oplocenka 4	1654,9	367	120	40	8	2	25	98
Oplocenka 5	1411,5	639,4	220	73	15	3	40	89

C.1.13. Vegetační úpravy

C.1.13 a. POPIS ŘEŠENÝCH LOKALIT, NÁVRH VÝSADEB

- **SO1 - IP 8**

Jedná se o liniový interakční prvek, vegetační doprovod komunikace III/19512, situovaný pravostranně ve směru do intravilánu obce Slatina, od křižovatky se silnicí II/195 v délce cca 460 m po LBK DO027-DO028.

Výsadba bude provedena na pozemku č. KN 696, vlastníka Město Hostouň, druh pozemku ostatní plocha, zp.využití zeleň, výměra 1387 m². Obecní pozemek o šířce cca 3 m, určen pro výsadbu stromořadí, které bude umístěno doprostřed pozemku, tedy cca 1,5 m od obou hranic pozemku.

Délka řešeného úseku: 460 m, v nadmořské výšce 452 – 453 m.n.m.

Erozní ohrožení: nízké

Územní plán: vymezuje lokalitu jako plochu pro vybudování části ÚSES (IP 8)

Dotčená zařízení: žádná

Význam navrženého prvku: doprovodná zeleň komunikace, útočiště pro ptactvo a drobné živočichy, významné funkce mimoprodukční – ekologická, krajinářská, klimatická. Původní návrh stromořadí lip byl přepracován na smíšené ovocné stromořadí (nízké pěstební tvary na slaběji rostoucích podnožích) z důvodu nesouhlasu vlastníka sousedního pozemku.

Druhové složení výsadby:

jednostranné stromořadí, smíšené ovocné výsadby:

slivoně: pěstební tvar čtvrtkmen, podnož myrobalán, odolnější odrůdy vůči šarce: Čačanská lepotica, Gabrovská aj.

jabloně: čtvrtkmen na slaběji rostoucí podnoži: Panenské české, Hetlina, Chodské, Míšeňské, Jadernička moravská aj.

Pro výsadbu stromořadí budou použity prostokořenné sazenice, pěstební tvar čtvrtkmen, na slaběji rostoucích podnožích (požadavek vlastníka sousedního pozemku); stromy budou sázeny na vzdálenost 5 m, při výsadbě kotveny třemi kůly ze dna jámy.

Zastoupení druhů:

latinský název	český název	počet ks	velikost	%
<i>Prunus domestica ssp.</i>	slivoň švestka, v odrůdách	45	čtvrtkmen	49
<i>Malus sp.</i>	jabloň, v odrůdách	47	čtvrtkmen	51
celkem		92		

• SO2 – LBK DO027 – DO028

lokální biokoridor propojující LBC DO028 (lesík pod vrchem Na Hájku (490 m.n.m.) a LBK DO027 (údolnice Slatinného potoka jižně od intravilánu obce). LBK mezofilní, charakterizován jako sečený ttp s enklávami zeleně. Lokální bikooidor LBK DO027- DO028 je terénními překážkami rozdělen na tři části:

Územní plán: vymezuje lokalitu jako plochu pro vybudování části ÚSES (LBKK DO027- DO028).

část 1 – extenzivní krajinný sad mezi LBC DO028 a silnicí III/19512, délka cca 200 m. Výsadba bude provedena na pozemku č. KN 675, vlastníka ČR/Státní pozemkový úřad, druh pozemku ttp, výměra 4093 m². Pozemek o šířce cca 20 m.

Délka řešeného úseku: 201 m, v nadmořské výšce 452 – 475 m.n.m.

Erozní ohrožení: střední

Dotčená zařízení: žádná

Význam navrženého prvku:

- občerstvení (extenzivní výsadba ovocných stromů do volné krajiny)
- ekologická (útočiště pro ptactvo a drobné živočichy)
- krajinářská (posílení přirozených funkcí krajiny, obnova původních linií v krajině, tvořících orientační a propojující prvky)
- klimatická (tvorba mikroklimatu)

Použity budou certifikované původní odrůdy těchto ovocných druhů:

jabloň – Croncelské, Holovouské malinové, Strýmka, Sudetská reneta, Hájkova muškátová, Panenské, Řehtáč soudkovitý, Míšeňské, Smiřické vzácné

hrušeň – Napoleonova, Muškatelka zimní, Hájenka, Děkanke, Magdalenka

třešeň – Granát, Karešova, Kaštánka, Napoleonova

višeň – Sladkovišeň raná, Hortenzie, Vackova

ořešák – Mars, Apollo, Sychrov, Jupiter

slivoň – Černošická švestka, Stanley, Gabrovská, Wazonova renkloda, Nancyská mirabelka

Jabloně jsou u nás nejčastějším ovocným stromem, v minulosti se pěstovalo několik stovek starých odrůd, v současnosti se u nás pěstuje přes 50 starých tradičních odrůd a několik desítek krajových a místních odrůd. Jablka, která byla po staletí pěstování šlechtěna, jsou dnes vyhledávána především pro své dobré skladovací a chuťové vlastnosti. Plody mají vyvážený poměr kyselin a cukrů, obsahují vlákninu a přiměřené množství vitaminů.

Hrušně jsou u nás druhým nejrozšířenějším ovocem pro přímý konzum. Mají obecně vyšší cukernatost plodů, ale méně osvěžujících kyselin než jablka. Plody kromě vitaminů a minerálů obsahují i látky s protizánětlivými a

protisklerotickými účinky. V minulosti se zejména letní krajové odrůdy sušily a následně pomleté ve formě prachandy sloužily ke slazení místo cukru nebo k přípravě pokrmů. Funkční výsadby hrušní je dobré rozlišovat podle odrůd; některé odrůdy jsou velmi odolné a ovocnářsky nenáročné. Pro svou dlouhověkost se vybrané odrůdy také sadí jako solitéry. Konkrétní výběr odrůd opět bude záležet na nabídkách pěstitelů.

Vzhledem k možnosti napadení rzí hrušnovou jsou výsadby hrušní situovány ve větší vzdálenosti od intravilánu obce, aby se omezil případný přenos choroby z okrasných jalovců. Jsou také situovány dále od lesa kvůli strupovitosti.

Výběr odrůd může být mírně modifikován dle nabídek ovocnářských školek, ideální by bylo nechat si napěstovat konkrétní odrůdy na zakázku.

Pro všechny vysázené ovocné druhy budou platit následující zásady (= specifika extenzivního typu ovocnářské výsadby):

- **kmenný tvar stromů** (standardní vysokokmeny s kmínkem do výšky 1,7-2,19m) nebo špičáky vysoké (pro zapěstování vysokokmenů, které mají nadzemní část bez rozvětvení cca 1,9 m)
- **vzrůstné, generativně množené podnože** (semenáče), na nichž dorůstají ovocné stromy velkých rozměrů a často i přes sto či dvě stě let dominují svému okolí
- méně náročné ovocné druhy a odrůdy (menší a celkově stabilní plodnost i v horších půdně-klimatických podmínkách)
- nižší náklady na založení a následné ošetřování (např. v porovnání s intenzivními ovocnými výsadbami se provádí jen základní řez koruny)
- pomalejší vstup stromků do plodnosti, dlouhá životnost stromů
- nižší úroveň agrotechniky na pozemku - obvykle zatrávnění s 1-2 sečemi ročně
- omezení nebo úplné vyloučení chemických látek (hnojiva, pesticidy)

V části 1 – extenzivním krajinném sadu - bude vysazeno celkem 81 ovocných stromů, ve třech řadách a ve sponu 7 x 7 m. Budou použity sazenice špičák vysoký (pro zapěstování vysokokmenů), při výsadbě kotveny jedním kulem ze dna jámy (viz obr. – kapitola C.1.13.k).

Zastoupení druhů v části 1:

latinský název	český název	velikost	počet ks	procenta
<i>Prunus domestica ssp.</i>	slivoň, v odrůdách	Šp.	16	20
<i>Prunus avium ssp.</i>	třešeň, v odr.	Šp.	6	7
<i>Prunus cerasus ssp.</i>	višeň, v odr.	Šp.	6	7
<i>Juglans regia ssp.</i>	ořešák královský, roub.	Šp.	14	17
<i>Pyrus sp.</i>	hrušně, v odr.	Šp.	21	27
<i>Malus sp.</i>	jabloně, v odr.	Šp.	18	22
Celkem			81	

část 2 – dvouřadá výsadba ovocných stromů podél silnice III/19512 (pravostranně ve směru do intravilánu obce Slatina), od IP 8 k solitérní lípě s litinovým kkřížem (u doplňkové polní cesty VC1d). Výsadba bude provedena na

pozemku č. KN 694, vlastníka ČR/Státní pozemkový úřad, druh pozemku ttp, výměra 5593 m². Pozemek o šířce cca 20 m.

Délka řešeného úseku: 288 m, v nadmořské výšce 451 – 452 m.n.m.

Erozní ohrožení: nízké

Dotčená zařízení: žádná

Význam navrženého prvku:

- doprovodná zeleň komunikace
- občerstvení (extenzivní výsadba ovocných stromů do volné krajiny)
- ekologická (útočiště pro ptactvo a drobné živočichy)
- krajinářská (posílení přirozených funkcí krajiny, obnova původních linií v krajině, tvořících orientační a propojující prvky
- klimatická (tvorba mikroklimatu)

Navržené výsadby:

ovocná alej podél silnice (původní a staré krajové odrůdy), Použity budou certifikované původní odrůdy těchto ovocných druhů:

třešeň – Granát, Karešova, Kaštánka, Napoleonova

višeň – Sladkovišeň raná, Hortenzie, Vackova

V části 2 – ovocné aleji - bude vysazeno celkem 48 ovocných stromů, ve dvou řadách. Rozestupy mezi jednotlivými stromy u třešní činí cca 10 m, u višní cca 7 m, vzdálenost řad je cca 7 m. Budou použity sazenice standardní vysokokmen s kmínkem do výšky 1,7-2,19 m a zapěstovanou korunkou, při výsadbě kotveny třemi kůly ze dna jámy (viz obr. – kapitola C.1.13.k).

Zastoupení druhů v části 2:

latinský název	český název	velikost	počet ks	procenta	%
stromy					
<i>Prunus avium ssp.</i>	třešeň, ovocné odr.	VK	38	79	79
<i>Prunus cerasus ssp.</i>	višeň, ovocné odr.	VK	10	21	21
Celkem:			48		

část 3 – pravostranné stromořadí podél silnice III/19512 před intravilánem obce a rozšíření stávajícího remízu (lesíka), od soliterní lípy s litinovým křížem (u doplňkové polní cesty VC1d) po louku LBK DO027. Výsadba bude provedena na pozemku č. KN 640, vlastníka ČR/Státní pozemkový úřad, druh pozemku ttp, výměra 6675 m². Pozemek o šířce cca 17 m, směrem ke stávajícímu remízu (lesíku) se rozšiřuje až na 38 m.

Délka řešeného úseku: 320 m, v nadmořské výšce 445 – 449 m.n.m.

Erozní ohrožení: střední

Dotčená zařízení: žádná

Význam navrženého prvku:

- doprovodná zeleň komunikace
- občerstvení (extenzivní výsadba ovocných stromů do volné krajiny)
- ekologická (útočiště pro ptactvo a drobné živočichy)
- krajinářská (posílení přirozených funkcí krajiny, obnova původních linií v krajině, tvořících orientační a propojující prvky
- klimatická (tvorba mikroklimatu)

Navržené výsadby:

ovocné stromořadí – 30 ks třešně - Granát, Karešova, Kaštánka, Napoleonova (původní a staré krajové odrůdy).

Rozestupy mezi jednotlivými stromy ve stromořadí činí 10 m. Budou použity sazenice standardní vysokokmen s kmínkem do výšky 1,7-2,19 m a zapěstovanou korunou, při výsadbě kotveny třemi kůly ze dna jámy, příčným zpevněním a úvazkem, čímž se vytvoří strabilní trojnožka chránící sazenici stromu.

Rozšíření remízu: použito 12 ks stromů (odrostky autochtonních stromů) 61 ks keřů; stromy ve sponu 5,5-7 m, keře ve sponu 1,5 m. Stromy budou kotveny při výsadbě jedním kůlem ze dna jámy (viz obr. – kapitola C.1.13.k). Tato část SO2 bude chráněna celkovou **oplocenkou označenou O1** – viz grafická příloha C.2 –Schéma osázení_1.

Zastoupení druhů v části 3:

latinský název	český název	velikost	počet ks	procenta
stromy				
<i>Prunus avium ssp.</i>	třešeň, ovocné odr.	VK	30	71
<i>Betula pendula</i>	bříza bělokorá	odr.	3	7
<i>Acer pseudoplatanus</i>	javor klen	odr.	2	5
<i>Acer platanoides</i>	javor mléč	odr.	2	5
<i>Quercus petraea</i>	dub zimní	odr.	3	7
<i>Fagus sylvatica</i>	buk lesní	odr.	2	5
celkem stromy			42	
keře				
<i>Cornus sanguinea</i>	svída krvavá	35/50	11	19
<i>Ligustrum vulgare</i>	ptačí zob obecný	35/50	36	59
<i>Crataegus monogyna</i>	hloh jednosemenný	35/50	14	22
celkem keře			61	

SO2 - celkové zastoupení druhů v částech 1, 2, 3:

Latinský název	český název	počet ks	%
<i>Prunus domestica ssp.</i>	slivoň	16	9
<i>Prunus avium ssp.</i>	třešeň	74	43
<i>Prunus cerasus ssp.</i>	višeň	16	9
<i>Juglans regia ssp.</i>	ořešák královský	14	8
<i>Pyrus sp.</i>	hrušně, krajové odr.	21	13
<i>Malus sp.</i>	jabloně, krajové odr.	18	11
<i>Betula pendula</i>	bříza bělokorá	3	2
<i>Acer pseudoplatanus</i>	javor klen	2	1
<i>Acer platanoides</i>	javor mléč	2	1
<i>Quercus petraea</i>	dub zimní	3	2
<i>Fagus sylvatica</i>	buk lesní	2	1
celkem stromy		171	100
keře			
<i>Cornus sanguinea</i>	svída krvavá	25	41
<i>Ligustrum vulgare</i>	ptačí zob obecný	36	59
celkem keře		61	

• SO3 – LBK DO028 – DO029

lokální biokoridor vedoucí z LBC DO028 do k.ú. Horoušany. LBK mezofilní, v zadání charakterizován jako sečený ttp s enklávami zeleně.

LBK je trasován z LBC DO028 severním směrem cca 200 m po stávající orné půdě, dále se lomí a pokračuje západním směrem podél polní cesty (VC5) ke katastrální hranici s k.ú. Horoušany.

Výsadba bude provedena na pozemku č. KN 670, vlastníka ČR/Státní pozemkový úřad, druh pozemku ttp, výměra 10118 m². Pozemek o šířce cca 18-24 m.

Délka řešeného úseku: cca 500 m, v nadmořské výšce 450 – 486 m.n.m.

Erozní ohrožení: střední-vysoké

Územní plán: vymezuje lokalitu jako plochu pro vybudování části ÚSES (LBKK DO028- DO029)

Dotčená zařízení: žádná

Význam navrženého prvku: doprovodná zeleň komunikace, útočiště pro ptactvo a drobné živočichy, významné funkce mimoprodukční – ekologická, krajinářská, klimatická. Navržené výsadby:

Všechny tři úseky navržených výsadeb budou chráněny celkovou oplocenkou:

Oplocenka O2: smíšená alej autochtonních stromů se skupinami keřů po obvodu, pravidelná výsadba. Vzdálenost řad 7 m, spon stromů 8 m, spon keřů cca 2 m). Rostlinný materiál: odrostky autochtonních stromů, 43 ks, při výsadbě kotveny jedním kulem ze dna jámy (viz obr. – kapitola C.1.13.k), keře: 109 ks, vel. 35/50.

Oplocenka O3: nepravidelné skupiny autochtonních stromů se skupinami autochtonních keřů. Oplocené výsadby zabírají cca polovinu šířky parcel, zbytek je zatravněný. Spon výsadeb je nepravidelný, s cílem navodit dojem přirozených společenstev, viz C.2_3 Schéma osázení. Rostlinný materiál: odrostky autochtonních stromů, 23 ks, při výsadbě kotveny jedním kulem ze dna jámy (viz obr. – kapitola C.1.13.k). Keře: 45 ks, vel. 35/50.

Oplocenka O4: stromořadí autochtonních stromů (vzdálenost stromů cca 8 m, viz C.2 Schéma osázení) s nepravidelnými skupinami autochtonních keřů (spon keřů dle druhu 1-2 m). Oplocené výsadby zabírají cca polovinu šířky parcely, zbytek je zatravněný. Spon výsadeb je nepravidelný, s cílem navodit dojem přirozených společenstev. Rostlinný materiál: odrostky autochtonních stromů, 25 ks, při výsadbě kotveny jedním kulem ze dna jámy (viz obr. – kapitola C.1.13.k), keře: 98 ks, vel. 35/50.

Mimo oplocenku 4 jsou v této části v travnaté ploše vysazeny 3 ks VK stromů o vel. 8/10 (2 x lípa srdčitá, 1 x dub zimní) pro optické označení šířky biokoridoru a oddělení od zemědělsky využívaných pozemků – viz koordinační situace B 4.

Zastoupení druhů:

latinský název	český název	počet ks	velikost	%
stromy				
<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	2	VK 8/10	2
<i>Quercus petraea</i>	dub zimní	1	VK 8/10	1
<i>Prunus avium</i>	třešeň ptačí	8	odr.	9
<i>Malus sylvestris</i>	jabloň lesní	8	odr.	9
<i>Pyrus pyraeaster</i>	hrušeň polnička	4	odr.	4
<i>Sorbus aucuparia</i>	jeřáb ptačí	12	odr.	13
<i>Acer pseudoplatanus</i>	javor klen	7	odr.	7
<i>Acer platanooides</i>	javor mléč	6	odr.	6
<i>Fraxinus excelsior</i>	jasan ztepilý	5	odr.	5
<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	14	odr.	15
<i>Tilia platyphyllos</i>	lípa velkolistá	11	odr.	12
<i>Quercus petraea</i>	dub zimní	10	odr.	11
<i>Betula pendula</i>	bříza bělokorá	3	odr.	3
<i>Fagus sylvatica</i>	buk lesní	3	odr.	3
		94		
keře				
<i>Ligustrum vulgare</i>	ptačí zob obecný	48	35/50	19
<i>Cornus sanguinea</i>	svída krvavá	34	35/50	13
<i>Prunus spinosa</i>	trnka obecná	61	35/50	24
<i>Corylus avellana</i>	líška obecná	38	35/50	15
<i>Crataegus monogyna</i>	hloh jednosemenný	45	35/50	18
<i>Frangula alnus</i>	krušina olšová	9	35/50	4
<i>Salix viminalis</i>	vrba košíkářská	10	35/50	4
<i>Salix purpurea</i>	vrba nachová	7	35/50	3
		252		

• SO4 - IP 10

Liniový interakční prvek, koncipovaný jako doprovodná výsadba podél doplňkové polní cesty (DC13) v severní části k.ú. Slatina u Hostouně. Polní cesta je v současnosti součástí polního bloku, zaoraná.

Výsadba bude provedena na pozemku č. KN 631, vlastníka Město Hostouň, druh pozemku ostatní plocha, zp.využití zeleň, výměra 1466 m². Obecní pozemek o šířce cca 4,5 m, určen pro výsadbu doprovodné výsadby polní cesty. Společně se šířkou travnaté polní cesty vzniká cca 8 m pás. Stromy by měly být vysázeny cca 3 m, keře nejbližší 1,5m od hranice pozemku sousedního vlastníka (p.Josef Škopek).

Délka řešeného úseku: 330 m, v nadmořské výšce 437 – 443 m.n.m.

Erozní ohrožení: vysoké

Územní plán: vymezuje lokalitu jako plochu pro vybudování části ÚSES (IP 10)

Dotčená zařízení: žádná

Význam navrženého prvku: doprovodná zeleň polní cesty, útočiště pro ptactvo a drobné živočichy, významné funkce mimoprodukční – ekologická, krajinářská, klimatická.

Navržené výsadby budou chráněny celoplošnou oplocenkou O5. Stromořadí bude vysazeno ve vzdálenosti 1,5 m od polní cesty, 3 m od pozemku sousedního soukromého vlastníka. Doplněno skupinami keřů, které budou vysazeny ve vzdálenosti 2 m od pozemku sousedního soukromého vlastníka. Rostlinný materiál: odrostky autochtonních stromů, 40 ks, při výsadbě kotveny jedním kulem ze dna jámy (viz obr. – kapitola C.1.13.k). Keře: 89 ks, vel. 35/50.

Zastoupení druhů:

latinský název	český název	počet ks	velikost	%
stromy				
<i>Tilia platyphyllos</i>	lípa velkolistá	15	odr.	38
<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	5	odr.	12
<i>Prunus avium</i>	třešeň ptačí	5	odr.	12
<i>Acer pseudoplatanus</i>	javor klen	3	odr.	8
<i>Acer platanoides</i>	javor mléč	2	odr.	5
<i>Quercus petraea</i>	dub zimní	6	odr.	15
<i>Fagus sylvatica</i>	buk lesní	4	odr.	10
stromy celkem		40		
keře				
<i>Corylus avellana</i>	líška obecná	27	35/50	30
<i>Ligustrum vulgare</i>	ptačí zob obecný	28	35/50	32
<i>Crataegus monogyna</i>	hloh jednosemenný	19	35/50	21
<i>Prunus spinosa</i>	trnka obecná	15	35/50	17
keře celkem		89		

C.1.13 b. SADBOVÝ MATERIÁL

Použitý sadbový materiál musí být autochtonní, nesmí být použito zahradnických kultivarů, kříženců, variet apod. Při pořizování materiálu ve školkách musí být vše důkladně prověřeno. Povinností zhotovitele stavby je doložení zdroje sadebního materiálu dodacím listem.

Sadbový materiál musí být zdravý, bez známek poškození kmene a kosterních větví s vyzrálými výhony, bez chorob a škůdců. Musí odpovídat charakteristickým znakům daného taxonu a musí splňovat ukazatele jakosti ČSN 48 2115.

Zvýšená pozornost musí být věnována kořenům, kořenovému balu a krčku. Zemní bal musí být přiměřeně velký, nerozpadavý. Obsah kontejneru musí být dostatečně prokořeněný. Kvalita a složení substrátu v balu či kontejneru musí odpovídat nárokům pěstovaných taxonů. K výsadbě nebudou použity rostliny se zaschnutými kořeny, s významně poškozenými kořeny, poškozením kmene, chybějícím nebo poškozeným terminálem a korunou neodpovídající danému druhu a velikosti sazenice. Pokud se hlavní kořeny kontejnerovaných sazenic stáčí podél stěny kontejneru, jedná se o nestandardní materiál, který by neměl být vysazován. Stáčejší kořeny je pak třeba upravit řezem.

Bude použit způsob zakládání výsadeb, který se blíží sadovnickým úpravám (větší rostlinný materiál sázený v menším sponu).

Budou použity krytokořenné sazenice – rostliny vypěstované v umělých obalech naplněných substrátem (KTS). Krytokořenné sazenice (obalované) vykazují vyšší ujmavost a umožňují provádění výsadeb téměř celoročně po celé vegetační období, v substrátu rostliny mají dostatečnou zásobu živin, problémem jsou někdy deformace kořenového systému.

Při výsadbě na původně zemědělsky využívaných pozemcích je vhodné sazenice zasadit hlouběji (1 až 2 cm) než je běžné na lesních půdách. Při podzimní výsadbě se tak zabrání vymrznutí sazenic. Při jarní výsadbě sazenice lépe odolávají nedostatku vláhy.

Specifikace rostlinného materiálu: autochtonní stromy: odrostky, případně VK 8/10;

ovocné stromy: špičáky, případně vysokokmeny

Požadavky na kvalitu odrostků autochtonních stromů: vypěstované minimálně dvojnásobným školkováním, podřezáváním kořenů nebo přesazením do obalu, popřípadě kombinací těchto operací, s nadzemní částí u listnatých dřevin o výšce od 121 cm do až 250 cm a s tvarovanou korunou.

Požadavky na kvalitu autochtonních stromů vysokokmenů: rovný kmen, odpovídající druhu, alespoň 180 cm vysoký s druhově specifickým prodloužením kmene uvnitř koruny. Střídavý řez kmene smí být proveden jen do jednoletého dřeva. Dvakrát přesazované nebo podřezávané a pěstované v širokém sponu. po posledním přesazení nejvýše čtyři vegetační periody na jednom místě.

Požadavky na kvalitu sazenic ovocných stromů: prostokořenné sazenice, kmenný tvar stromů (polokmeny, lépe standardní vysokokmeny s kmínkem do výšky 1,7-2,19m) nebo ideálně špičáky vysoké (pro zapěstování vysokomenů, které mají nadzemní část bez rozvětvení cca 1,9 m); vzrůstné, generativně množené podnože (semenáče), na nichž dorůstají ovocné stromy velkých rozměrů a následně sto či dvě stě let dominují svému okolí.

Požadavky na kvalitu sazenic keřů: kontejnerované, minimálně se třemi výhony, o výšce 35/50 cm.

Kromě ovocných stromů budou použity výhradně sazenice se zemním balem.

C.1.13 c. PŘEDPŘÍPRAVA PŮDY PRO VÝSADBU

Bude provedena celoplošná předvýsadbová příprava půdy. Přípravné práce budou sestávat z celoplošného podrytí dlátovým kypříčem do hl. 60 cm, poorání a uvláčení pozemku na podzim před výsadbou dřevin (viz kapitola C.1.12.).

Chemické ošetření plochy určené pro výsadbu není navrženo z důvodu zbytečného zatěžování životního prostředí chemizací v otevřené krajině. Výsadba bude provedena do půdy pouze předpřipravené orbou a vláčením, plevelé budou potlačovány kosením travnatých partií (v prvním roce 3 x za vegetační období, v dalších letech 2 x za vegetační období) a odplevelováním mulčovacích mís u jednotlivých dřevin. Posečená tráva bude ponechána na místě jako mulč..

C.1.13 d. VÝSADBA SAZENIC

Do předem připravené půdy bude provedena výsadba dřevin – autochtonních stromů, ovocných stromů a sazenic keřů. Parametry, rozestupy, vzdálenosti a spony jsou rozepsány u jednotlivých stavebních objektů. Od řady stromů je vždy zachován 3 m prostor k sousední parcele, od keřů min 1,5-2 m.

Schéma výsadeb je znázorněno ve výkresech C.2. Schéma osázení 1-3.

Veškeré výsadby dřevin budou provedeny v souladu se Standardy AOPK SPPK A02 001:2013 Výsadba stromů a A02 003:2014 - Výsadba a řez keřů a lián.

Kromě ovocných stromů budou použity stromy i keře se zemním balem,

Předpokládaný termín výsadby dřevin je od poloviny října. Přesný termín výsadeb bude uzpůsoben aktuálním klimatickým podmínkám. V případě neobvykle teplého října bude po dohodě s investorem termín výsadeb posunut. Sazenice musí být ve vegetačním klidu, nesmí se vysazovat za mrazu a do zamrzlé půdy. Při transportu musí být sadební materiál chráněn před vyschnutím, přehřátím a mrazem. Dřeviny je optimální vysázet bezprostředně po transportu.

V případě založení na stavbě musí být rostlinný materiál po transportu uložen na odpovídajícím místě, chráněný před větrem, sluncem, mrazem a vysycháním. Kořenový systém sazenic nebo kořenový bal musí být zasypán vlhkým pískem, ornici, rašelinou, štěpkou, kompostem, případně překryt jutovými pytli či rohožemi. Založené

rostliny musí být dostatečně zavlažované v závislosti na počasí a použitém materiálu zakrytí a dle lokality chráněné proti poškození zvěří.

Před výsadbou je nutné u kontejnerovaných stromů přerušit vedlejší kořeny stáčeující se po obvodu kontejneru minimálně na dvou místech po stranách i na spodní straně, případně se odstraňují kořeny prorůstající z kontejneru. Stáčení hlavních kořenů není přípustné. Všechny škrtící kořeny musí být odstraněny. Strom, u kterého by odstraněním škrtících kořenů vedlo k velkému poranění, nesmí být vysazován. Během výsadby bude proveden mírný komparativní řez.

Výsadba proběhne do již zapojeného travního porostu.

Výsadba jednotlivých dřevin bude prováděna do ručně nebo strojně vykopaných jam o velikosti 1,6 násobku balu dřeviny. Před vykopáním jámy bude odstraněn travní drn. Jámy se budou hloubit v okamžiku výsadby. Stěny jámy musí být zdrsňené a nesmí působit jako neprostupná překážka pro kořeny. Dno výsadbové jámy nesmí být hladké a ztuhlé, je nutné jej narušit. Hloubka výsadbové jámy by neměla přesáhnout velikost balu nebo kořenového systému sazenice. Případné kořeny sazenice budou rovnoměrně rozloženy, sazenice musí být uloženy svisle a tak hluboko, jak rostly ve školce, zejména nesmí být uloženy mělce.

Půda v jámě musí být dobře prokopaná a musí jí být dostatek. Do substrátu v jámě bude při výsadbě aplikován přírodní půdní kondicionér (některý z přípravků dostupných na trhu typu ekologická půdní pomocná organická látka s dlouhodobým účinkem v půdě (3-5 let), s velkou sorpční schopností, který je regulátorem vlhkosti a udržitelnosti sorpčního komplexu v půdě s výrazným protierozním efektem). v dávce 1 kg ke vzrostlému stromu o obv.8/10, ½ kg k odrostkům a ovocným stromům, 0,2 kg ke keřům. Přírodní půdní kondicionér s obsahem množství mikro a makroprvků a humusu podporuje růst kořenů do hloubky, zlepšuje drobtovitou strukturu půdy, omezuje vyplavování živin a zejména **zvyšuje sorpční schopnost a vodní kapacitu půdy**. Dále snižuje šok dřevin při přesázení a výsledné ztráty rostlin po výsadbě.

Stromy budou kotveny kůly (před výsadbou, nejméně 30 cm do rostlé půdy) jedním kulem svisle se dvěma úvazky.

Stromy i keře budou ošetřeny ochranným nátěrem repelentu (5 kg/1000 sazenic).

C.1.13. e. HNOJENÍ VÝSADEB

Při výsadbě budou aplikovány hnojivé tablety pomalu rozpustné 5 ks ke každému stromu, 1 ks ke každému keři.

C.1.13. f. ZÁLIVKA

V roce výsadby (podzimní termín) 2 x do případného zámruzu půdy. V dalších letech dle potřeby, min 10 x za vegetační období první a druhý rok po založení, 8 x za vegetační období třetí rok po založení, dále dle potřeby, ještě alespoň další dva roky 5 x za vegetační období. **Řádná a pravidelná zálivka je základním předpokladem přežití nově vysazených dřevin v prvních letech po výsadbě.**

C.1.13. g. MULČOVÁNÍ VÝSADEB

Mulčovány budou mísy u jednotlivých stromů – mulčovací miska odpovídá jámě vykopané pro výsadbu stromu. Mulčovány drcenou borkou nebo štěpkou budou také keře, vrstvou 10 cm drcené kůry nebo štěpky.

C.1.13. h. ZATRAVNENÍ

Bezprostředně po výsadbách a zamulčování sazenic bude provedeno osetí ploch travinobylinnou směsí.

Zatravnění je vhodné provést do poloviny října na připravený pozemek. V případě pozdější výsadby stromů a keřů se provede podzimní výsev po výsadbě, následné podsetí 2 x v průběhu vegetace v příštím roce. Příprava pozemku pro osetí v sobě zahrnuje orání, vláčení (provedené již před výsadbou rostlin) a válení. Četnost vláčení a válení je třeba určit podle konkrétních podmínek lokality a stavu půdy.

Výsevek činí 4-5g travního osiva na 1 m².

Založení travního porostu bude provedeno jako setí zemědělských kultur. K osetí bude použita některá z nabízených travinobylinných směsí, které se osvědčily při revitalizaci orné půdy, se stanovištně odpovídajícím složením.

Doporučená travní směs:

trávy: 70% s hlavním zastoupením kostřava červená, lipnice luční a jílek vytrvalý;

jeteloviny: 15% (jetel plazivý poskytuje opakovaným kvetením pastvu pro včely od jara do podzimu, bakterie na kořenech jetelovin obohacují půdu o dusík, čímž se zlepšují podmínky pro růst dřevin);

byliny 15: %

Směs druhů bude přesně stanovena dle aktuálních podmínek lokality, navržené procentní zastoupení je orientační.

C.1.13. i. OPLOCENÍ

V lokalitách, které nebudou chráněny celkovou oplocenkou, budou vysazené stormy chráněny drátěnými oplůtky proti zvěři. Ke každému stromu bude použito 1 m drátěného (tzv.králičího) pletiva s průměrem ok 13 x 13 mm. Výška oplůtky bude min. 1 m. Pletivo bude ve spodní části přichyceno tak, aby nedošlo k nadzvednutí a vniknutí zvěře do oplocenky. Pletivo bude volně omotáno kolem sazenice stromu do tvaru kruhu, volné konce spojeny na několika místech drátkem. Větší ohrádka usnadní udržování bezplevelné výsadbové misky vyžínáním či jinak. Tyto oplůtky budou zhotoveny pro autochtonní a ovocné stromy ve všech lokalitách, kde stormy nebudou chráněny celovou oplocenkou.

C.1.13. j. OCHRANA SAZENIC PROTI OKUSU ZVĚŘÍ

Stromy I keře budou pravidelně ošetřovány ochranným nátěrem repelentu, všechny stromy 3 x ročně: před zimou, v průběhu zimy a začátkem léta (zvýšený zájem zvěře po žních), keře uvnitř oplocenky postačí ošetřit repelentem 1 x ročně. Velmi dobrá účinnost repelentu je udávána zpravidla 2-3 měsíce.

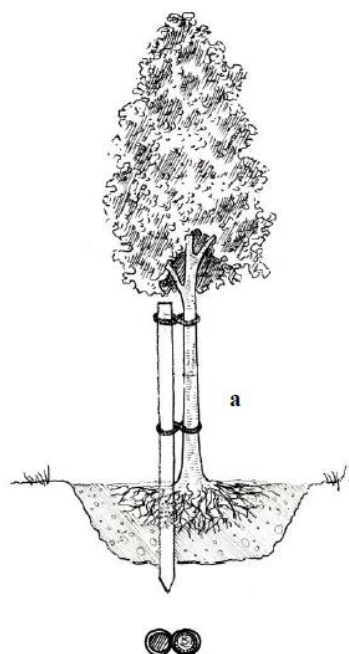
C.1.13. k. ZPŮSOB VÁZÁNÍ, INSTALACE A ODSTRANĚNÍ KŮLŮ

Bude provedeno v souladu s oborovým standardem Výsadba stromů.

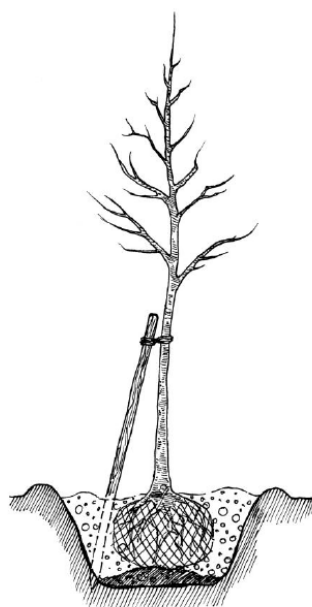
Kůly včetně úvazku budou průběžně kontrolovány a odstraněny dle potřeby, standardně ve 3.roce po výsadbě.

Bude provedeno kotvení jedním kůlem, viz následující obrázky:

Obr. Způsoby kotvení jedním kůlem

kotvení 1 kůlem ovocných stromů (bez balu)

kotvení 1 kůlem odrostků stromů (s balem)

C.1.13. I. PĚSTEBNÍ ZÁSAHY NA VYSÁZENÝCH DŘEVINÁCH

Budou prováděny v souladu s oborovým standardem Výsadba stromů.

V prvním roce bude kontrolován zejména zdravotní stav vysazených stromů, v případě zjištění škůdce nebo nemoci proveden potřebný zásah. U ovocných špičáků bude založena korunka.

Ve druhém roce po výsadbě bude kontrolován zdravotní stav stromů, proveden řez, odstraněny případné kmenové, kořenové a jiné výmladky, u ovocných špičáků bude zapěstována korunka a provedeny další potřebné péstební zásahy, např. podpora terminálu.

Ve třetím roce po výsadbě opět bude kontrolován zdravotní stav stromů, prováděn výchovný řez, případná podpora terminálů, úprava podchodné výšky apod.

C.1.13. m. ZÁVĚREČNÁ DOPORUČENÍ

Hlavním předpokladem úspěšné realizace a prosperování výsadeb je kvalitní rostlinný materiál, řádné technologické postupy při realizaci a zejména smluvní zajištění dokončovací a následné udržovací péče.

C.1.14. Následná péče

S následnou péčí je dle tohoto projektu počítáno na dobu 3 let. V závislosti na zapojení a ujmoutí výsadeb je vhodné pokračovat i v následujících letech s rozvojovou a výchovnou péčí o dřeviny. Rozsah péče bude odpovídat klimatickým podmínkám, srážkovým úhrnům a stavu výsadeb. Doporučená doba odstranění oplocení je po 10 letech.

Péči o prvky ÚSES v krajině lze rozdělit do dvou časových horizontů:

Krátkodobý – do cca 5 let, od založení výsadeb do jejich zajištění. V tomto období je nutno především ošetřovat sazenice dle potřeby odplevelováním, záhlivkou, odstraňováním uhynulých jedinců, vylepšením při ztrátách nad 10%

Dlouhodobý - provádění pěstební péče v pozdějším věku výsadeb za účelem vytvoření plně funkčního prvku. V této době je třeba vycházet z pravidelných kontrol stavu společenstva odborníkem, který navrhne opatření a způsob péče o porosty v daném období. Postupně po zajištění kultury a dosažení vzrůstu, kdy nehrozí poškození zvěří, demontovat chrániče, popř. oplocení, průběžně odstraňovat případný nálet, udržovat travnaté plochy 1 - 2 x ročně kosením.

Součástí projektu je specifikace a provádění tříleté následné péče. V dalším období pak bude péče prováděna vlastníkem pozemku.

C.1.14. a. PÉČE O TRAVINOBYLINNÉ POROSTY

Ve všech navržených lokalitách se jedná o extenzivní travnaté plochy, které budou koseny v prvním roce po výsadbě 3 x z důvodu potlačení plevelů, v dalších letech 2 x během vegetačního období.

Bude prováděno sečení s opakovaným rozdrčením hmoty a ponecháním posečené a rozdrčené hmoty na místě, což přináší řadu výhod: odpadají náklady na odvoz a likvidaci, posečená tráva zakrývá prázdná místa v trávníku, brání vysychání půdy. Důkladné podrcení organické hmoty zajistí její rychlý mikrobiální rozklad (a následný návrat živin a organické hmoty do půdy → zvýšení obsahu humusu a živin v půdě) a zamezí hromadění organické hmoty na pozemku, které by mohlo vést k vyhnívání trávníku. Živiny navržené do půdy jsou pak k dispozici rostlinám jako v přirozených travních porostech, které jsou nezávislé na zásazích člověka. Pokud bude

posečené hmoty více (při sečení 2 x ročně v pozdějších letech), bude hmota využita jako mulč pod stromy a keře – opět s bonusem omezení vysychání půdy u dřevin, potlačení plevelů, dodání živin.

Výška kosení bude volena tak, aby nedošlo k porušení vrstvy mulče kolem sazenic. Při likvidaci plevelů v okolí dřevin nesmí být používány motorové kosy nebo strunové sekačky, protože by mohlo dojít k poškození kořenového krčku dřeviny, což by způsobilo její úhyn.

C.1.14. b. PÉČE O DŘEVINY

1x měsíčně bude probíhat pravidelná kontrola chorob, škůdců, okusu zvěří, kotvení a oplocenek s okamžitou opravou závad. Kotvení musí být funkční minimálně 3 roky, v případě potřeby a dobrého stavu kůlů se ponechá další 1-3 roky.

Opakován bude ochranný nátěr repelentu (např. Aversol) (5 kg / 1000 sazenic, optimálně 3 x ročně – před zimou, v průběhu zimy a na počátku léta).

Doplňování mulče v letech následné péče není navrženo, jako mulč pod stromy a keře může být využito přebytků posečené trávy, není to však podmínkou.

Zálivka dřevin bude probíhat dle průběhu počasí v období duben – září, s četností v 1. roce po výsadbě 10 x, ve 2. roce po výsadbě 8 x, ve 3. roce po výsadbě 6 x (četnost zálivky se v jednotlivých letech může mírně lišit dle klimatických podmínek v každém roce – konzultovat s autorským dozorem). Závlahová dávka 40 l vody/strom a 20 l vody/keř. V době extrémního sucha je doporučeno provádět zálivku i nad rámec projektovaného rozsahu.

Každý následující rok (1. – 3. rok) po výsadbě proběhne na podzim kontrola stavu dřevin a dosadba uhynulých, hynoucích nebo poškozených jedinců. Při předání výsadeb po uplynutí rozvojové péče musí počet sazenic odpovídat projektovanému počtu. Předpoklad vylepšování je do 5 %. Uhynulé sazenice je nutné nahradit sadebním materiálem stejného druhu a vyšší vyspělosti podle velikosti okolního porostu.

C.1.14. c. NÁSLEDNÁ PÉČE V DALŠÍCH LETECH (4.-10. ROK)

Tato následná péče bude prováděna vlastníkem pozemku.

Bude probíhat pravidelná kontrola (alespoň 4x ročně) chorob, škůdců, okusu zvěří, kotvení a oplocenek s okamžitou opravou závad, kosení travinobylinného porostu 1- 2x ročně (dle klimatických podmínek v daném roce) a podle stavu oplocenky dojde k jejímu odstranění nejlépe až v 10. roce po výsadbě.

Odstranění kotvení dřevin bude provedeno v 5. roce. Pokud to bude účelné, lze je ponechat na lokalitě déle jako ochranu stromů při nešetrném kosení travinobylinného porostu do doby zapojení porostu.

Po odborném zhodnocení stávajícího zdravotního stavu stromu bude proveden zdravotní, případně výchovný řez pro usměrnění růstu.

Případné dosadby suchých stromů ve stromořadích. Ve skupinových výsadbách nebudou dosadby nutné při úhynu dřevin do 10 %, pouze v případech většího úhynu dřevin na ucelených plochách. V případě problémového ujímání konkrétního druhu lze tento druh zaměnit druhem vhodnějším (konzultace s odborníkem).

V případě přehoustlých porostů dojde při probírkách k odstranění nevhodných jedinců. Probírky bude vhodné provést zhruba v 10. až 15. roce po výsadbě podle stavu porostů

C.1.15. Harmonogram prací

září

1. Vytýčení stavby, staveniště, přístupových tras, souběhu a křížení s veřejnými sítěmi
 - po ukončení těchto přípravných prací a před započítím dalších kroků výstavby mohou projektant i stavební úřad předejít nejasnostem a případným problémům na kritických místech
 - vytýčení bude provedeno osobou oprávněnou pro ověřování výsledků zeměměřických činností
2. Odstranění travinobylinného porostu
3. Orba, smykování, vláčení

říjen

4. Příprava staveniště
 - Zajištění ohraničení a označení staveniště včetně přístupů na něj. Zajistit označení zákazu vstupu nepovolaným osobám k prostoru výsadby
 - Vybudování zařízení staveniště a vyznačení ploch pro skladování materiálu
5. Stavba oplocenek

říjen-listopad

6. Výsadba keřů a stromů
7. Založení travinobylinného porostu
8. Kontrola stavby před dokončením a soulad s projektovou dokumentací.

březen – říjen dalšího roku

9. Podsetí ploch travním osivem 2 x v průběhu vegetace v následujícím roce, dle klimatických podmínek
10. Následná péče – 1. – 3. rok

C.1.16. Plán kontrolních prohlídek stavby

Kontrolní prohlídky budou zajištěny v průběhu stavby i v letech následné péče.

C.1.9.. Použité normy a podklady

- ČSN 83 9011 - Technologie vegetačních úprav v krajině - Práce s půdou
- ČSN 83 9021 - Technologie vegetačních úprav v krajině - Rostliny a jejich výsadba
- ČSN 83 9051 - Technologie vegetačních úprav v krajině - Rozvojová a udržovací péče o vegetační plochy
- ČSN 48 2115 - Sadební materiál lesních dřevin

- SPPK A02 001:2013 - Výsadba stromů
- SPPK A02 002:2013 - Řez stromů
- SPPK A02 003:2014 - Výsadba a řez keřů a lián

C.1.16. Management následné údržby

Harmonogram údržby pro 1. rok po výsadbě:

Četnost-rok	Pracovní operace:	Termín:
1	dosadby dřevin do 100% počtu ks dle dokumentace	IV
1	opravy úvazků dřevin	IV/V
1	doplnění kůlů ke stromům	IV/V
3	sečení trávníku s opakovaným rozdrčením hmoty a ponecháním hmoty na místě	V/X
2	vypleť výsadeb	V, VII/VIII
1	kontrola oplocení, případné opravy	XI
3	aplikace ochranného nátěru repelentu	XI, I/II, VI/VII
10	zálivka	IV/IX

Harmonogram údržby pro 2. rok po výsadbě:

Četnost-rok	Pracovní operace:	Termín:
1	dosadby dřevin do 100% počtu ks dle dokumentace	IV
1	opravy úvazků dřevin	IV/V
1	doplnění kůlů ke stromům	IV/V
2	sečení trávníku s opakovaným rozdrčením hmoty a ponecháním hmoty na místě	V/VI, VIII/IX
1	řez stromů a keřů, odstranění kmenových a kořenových výmladků	IV/V
1	vypleť výsadeb	VII
1	kontrola oplocení, případné opravy	XI
3	aplikace ochranného nátěru repelentu	XI, I/II, VI/VII
8	zálivka	IV/IX

Harmonogram údržby pro 3. rok po výsadbě:

Četnost-rok	Pracovní operace:	Termín:
1	dosadby dřevin do 100% počtu ks dle dokumentace	IV
1	odstranění kůlů ke stromům	XI
2	sečení trávníku, s opakovaným rozdrčením hmoty a ponecháním hmoty na místě	V/VI, VIII/IX
1	řez stromů a keřů, odstranění kmenových a kořenových výmladků	IV/V
1	vypletí výsadeb	VII
1	kontrola oplocení, případné opravy	XI
3	aplikace ochranného nátěru repelentu	XI, I/II, VI/VII
6	zálivka	IV/IX

Schéma č. 1 - typy kůlů a jejich osazení

M 1:50

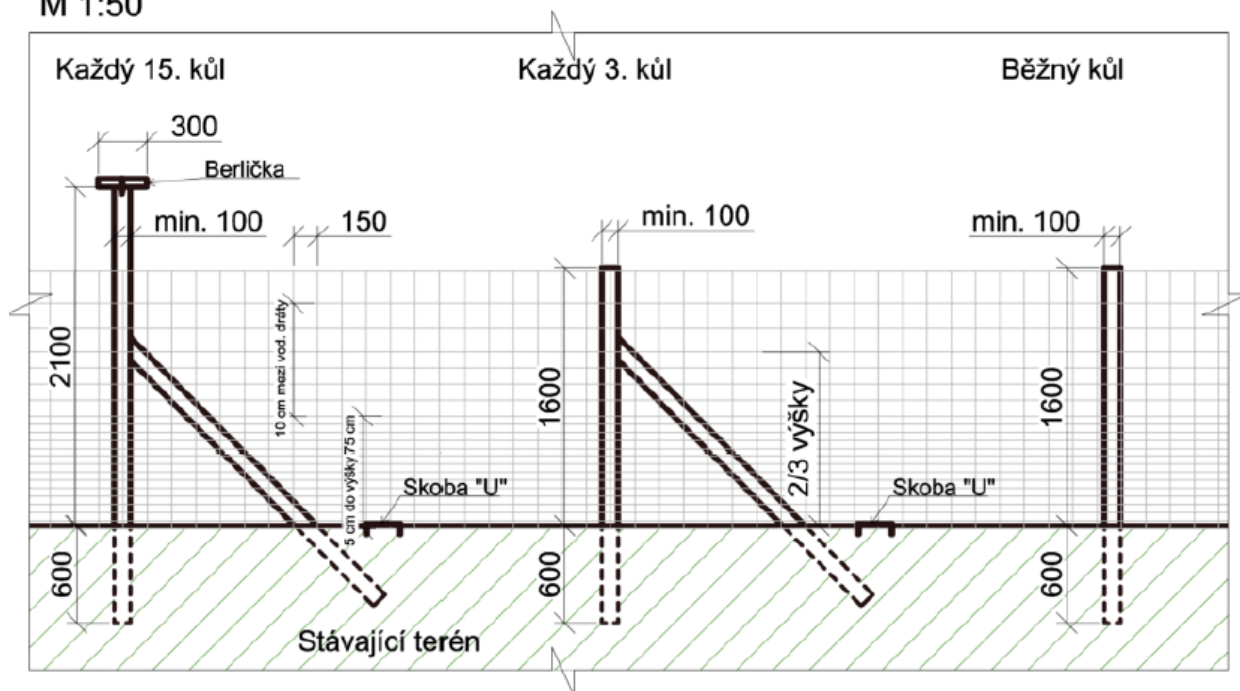

Schéma č. 2 - vstupní brána

M 1:50

